

Nukke- KOTI

2/22

Riku Riihelä:

Navettanostalgiaa miniatyyrikoossa

TEEMANA Rakentaminen

- Kapalevykoti
- Ikuisuusprojekti
- Nukkekotiuunelmista totta älykkäällä leikkurilla

Tee-se-itse

Rustiikkinen
lautashylly

Hyllytalo

Tässä numerossa

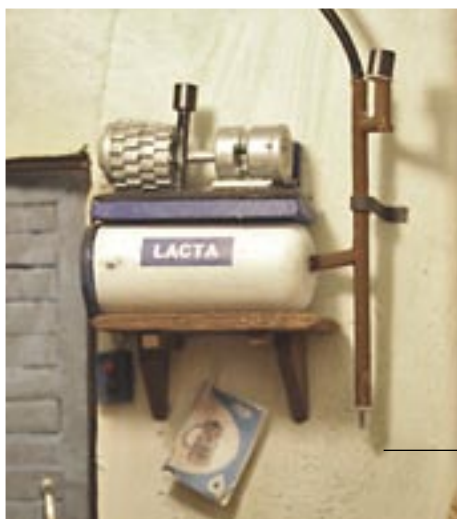
Lukijan juttu:

Miniatyyriharrastusta barbie-koossa

s. 17

Kapalevykoti

s. 24

Riku Riihelä:

Navetta-nostalgiaa miniatyyri-koossa

s. 8

- 3 Päätoimittajalta
- 4 Puheenjohtajan tervehdys
- 5 Etäkursseja toukokuussa
- 6 Jahvat tulloo!
- 8 Navettanostalgiaa miniatyyrikoossa
- 13 Nukkekotiuunelmista totta älykkäällä leikkurilla
- 16 Kirjaesittely: Pienessä mittakaavassa
- 17 Lukijan juttu: Miniatyyriharrastusta barbie-koossa
- 20 On lupa tuunata
- tuunauksuvia lukijoilta
- 23 Rintamamiestalo Maijala
- 24 Kapalevykoti
- 29 Kerhoavustuksella keramiikkaa
- 30 Ikuisuusprojekti
- 34 Lundbyn lumoissa
- 37 Matka Kensingtonin messuille

Tee-se-itse:

- 40 Hyllytalo
- 42 Rustiikkinen lautashylly
- 45 Tapettiprintit
- 44 Mediakortti
- 51 Tapahtumakalenteri 2022
- 52 Lehtitiimin tärpit

On lupa tuunata

- tuunauksuvia lukijoilta

s. 20

Ikuisuusprojekti

s. 30

PÄÄTOIMITTAJALTA

"Shunsho ikkoku, atai senkin"

"Puoli tuntia kevätillassa on tuhannen kultapalan arvoista."

Tämä japanilainen sanonta on saanut innoituksensa matalalta paistavan keväisen ilta-auringon kauneudesta. Laskeutuva aurinko on kuin liekki, joka saa taivaan hehkumaan kultaa, violetta ja vaaleanpunaista. Sanonta ilmaisee, kuinka tällaiset kauneuden hetket ovat aina arvokkaampia kuin mikään materia. Vaikka nukkekotiharrastus on paljolti myös aineellista materiaa vaativaa, itse harrastaminen on kuitenkin kaikkea muuta, kuin materiaan keskittymistä. Puoli tuntia pienen pipertämistä, tai vaikka vähän isompaankin tekemiseen keskittyen, saa ajatukset pois maailman myllerryksistä ja tuottaa varmasti mielihyvää, jaksamista ja kauneutta kelle tahansa meistä. Omaan hyvinvointiin panostaminen on arvokkaampaa, kuin mikään määrä kultaa.

Tämän lehden teema on talot ja rakentaminen eri koossa. Olemmekin saaneet teiltä lukijoilta ihania esittelyjä eri mitataaavan harrastamisesta, esimerkiksi Raijamaija Härönojan pienen pienen rintamamiestalo koossa 1:48 (s. 23), tai Liisa Kukkasen projektit koossa 1:6 (s. 17). Oman talon rakentamiseen omien mittojen mukaan pääset Aslak Erakon matkassa sivulta 24 alkaen. Pitäähän se talo sitten sisustaakin ja alkuun pääset Teija Hämälän luomilla tapeteilla (s. 45 alkaen). Hieman toisenlaista rakentamisen mallia tarjoaa meille Riku Riihelä aivan mielettömän upealla maatilallaan (s. 8 eteenpäin)!

Nautitaan lehden jutuista, auringosta ja niistä hetkistä, joina saamme tehdä tätä ihanaa omaa harrastustamme!

Paula K

Lehti on painettu ympäristöystävälliselle paperille.

Nukkekotilehti 2/2022

Julkaisija: Nukkekotiyhdistys ry

Päätoimittaja: Paula Kymäläinen

Avustajat tässä numerossa: Aslak Erakko, Teija Hämälä, Raijamaija Härönoja, Jyväskylän Nukkis-Ystävät, Kouvolan & lähialueen nukkekotiharrastajat/Sari Turunen, Susanna Kujanpää, Liisa Kukkanen, Maria Malmström, Astrid Pousi, Riku Riihelä, Sanni Ruokoselkä, Petra T.

Kannen kuva: Riku Riihelä

Taitto: Leea Lehelmä

Paino: Newprint, 2022

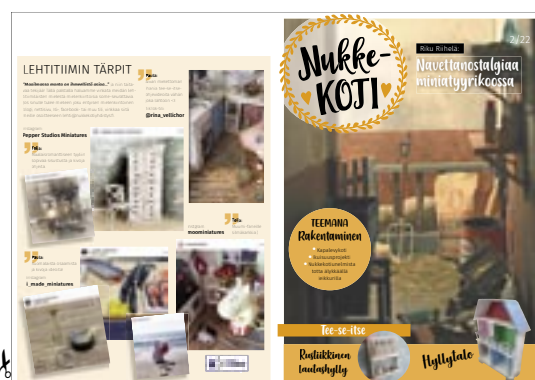
Jäsenjulkaisu ilmestyy 5 kertaa vuodessa, jäsenmaksu 35,-/vuodessa

Jäsenrekisteri: Riitta Andersin
jasenrekisteri@nukkekotiyhdistys.fi

ISSN: 2243-2486

Leikkaa tästä 1:18, 1:12 tai 1:6 kokoinen lehti nukkekotiisi.

Puheenjohtajan tervehdys

Kaunis ja aurinkoinen
kevään odotus on alkanut.
On ihanaa tuo valon mää-
rä sekä päivien pidentymi-
nen!

Meillä Nukkekotiyhdistyksessä onkin mie-
lenkiintoinen kevät. Uudistuksia edessä;
nettisivut ovat uudistuneet ja ehkäpä
pienä ilmeuudistusta lehteenkin tulos-
sa, kun saamme valittua uuden taittajan
lehdelle.

Hallituksessa on ideoitu mahdollisia
Facebook-livelähetyksiä. Olisiko nämä
mielestänne kivoja?

Meihin saa aina olla yhteydessä ja
kertoa toiveista sekä ideoista. Rohkeasti
kertomaan mikä kiinnostaisi! Kun tämä
lehti ilmestyy, on jo vuosikokouksemme
pidetty ja tavattu jäsenistöä Kuopiossa. Ja
tietenkin mininäyttelyn ja -markkinoiden
merkeissä. Kiitokset osallistujille!

Olen itse saanut aloitettua vanhan hyttävän harrastuksen, joka on
ollut vuosia tauolla, avantouinnin. Siitä idea tuohon kuvaankin lähti.
Ihanaa kesän odotusta Teille kaikille!

Tuija

Nukkekotiyhdistyksen kotisivut ovat uudistuneet

Uusinta uutta verkkosivuilla on mm. mah-
dollisuus tilata yhdistyksen omia tilaus-
tuotteita, eli keräilykalusteita ja printtejä!
Vanhojen jäsenlehtien tilaus tätä kautta
on myös mahdollista.

Kotisivuilta löydät tärkeimmät tiedot
yhdistyksestä ja komeasta, viisi kertaa
vuodessa ilmestyvästä Nukke koti -jäsen-
lehdestä. Yhteydenottoviestinkin saat
laitettua meille entistä helpommin.
Tervetuloa tutustumaan uusiin koti-
sivuihin osoitteeseen [www.nukkeko-
tiyhdistys.fi](http://www.nukkeko-
tiyhdistys.fi)

Laita meille viestiä, jos huomaat
kehitettävää tai sinulla on toiveita
kotsisivujen suhteen. Yhdistyksen
toimintaa voi seurata myös Faceboo-
kissa Nukkekotiyhdistys ry ja Instag-
ramissa Nukkekotiyhdistys.

Uusia etäkursseja toukokuussa!

Ruusuköynnöskurssi

Ajankohta: tiistai 17.5.2022
kello 18.00-20.30
Kurssin vetäjä: Leea Lehelmä

Etäillan aikana valmistetaan kaunis ruusuköynnös rautalangasta kynsilakkaemalointimenetelmällä.

Ilmoittautumiset viimeistään ti 10.5.22 mennessä sähköpostilla: ilmoittautumiset@nukkekotiyhdistys.fi

Lintuhäkkikurssi

Ajankohta: tiistai 24.5.2022
kello 18.00-20.30
Kurssin vetäjä:
Hannele Lemmetyinen

Etäillan aikana valmistetaan rustiikkinen lintuhäkki rautalangasta vääntämällä.

Ilmoittautumiset viimeistään ti 17.5.22 mennessä sähköpostilla: ilmoittautumiset@nukkekotiyhdistys.fi

Kurssit pidetään Teams-ohjelman välityksellä. Kurssi on maksuton Nukkekotiyhdistyksen jäsenille, ei-jäseniltä peritään 5 euron maksu. Mukaan ilmoittautuneet saavat tarkennetun tarvikelistan, työohjeet ja osallistumislinkin noin viikkoa ennen kurssia. Kurssin tallenteen voi katsoa myös myöhemmin erikseen toimitettavan linkin kautta.

Nukke koti- ja nukke- messut & Old Toy Swap

**La 7.5.22 AKK Arcada,
Arabianranta, Helsinki**

Koulutuskeskus Arcadan kahdelle valoisalle torille kokoontuu lauantaina 7.5.22 suuri joukko vanhojen lelujen, nukke- ja nukkekotitavaroiden sekä pienoismallien myyjää monipuolisten tavara-arsenaalien kera. Tule tekemään nostalgisia leulöytöjä, ostamaan pienoismalleja sekä taitavien nukke- ja nukkekotiharrastajien tekemiä upeita ja uniikkeja miniatyyriesineitä.

Arcadaan on kaikkien helppo tulla, se sijaitsee Hämeentien vieressä, vain 6 km päässä Helsingin keskustasta, Arabianrannassa.

TERVETULOA ARABIANRANTAAN!

Avoinna: lauantaina 7.5.2022 kello 10-16.
Pääsyliput: 6 euroa, lapset alle 15-vuotta 3 e
Järjestäjä: Nukkekotimessut.fi
Osoite: Jan-Magnus Janssonin aukio 1, Helsinki
Katso lisää tapahtumasta:

www.nukkekotimessut.fi

PIENET AARTEET &
IHANUUDET
NUKKEKOTIIN

miniland.fi

Jaffat tulloo!

Kouvolan & lähialueen nukkekotiharrastajien tulkinta teemasta “Game Art”

Teksti & kuvat: Sari Turunen

Uuodesta 2006 alkaen on Kouvolan ja lähialueen nukkekotiharrastajat kokoontuneet yhteen kerran kuukaudessa askartelemaan miniatyyreja. Kokoontumiset on korona-aikanakin pyritty pitämään etäyhteyksillä tai hybridimallina, jossa osa harrastajista on ollut harrastustilassa ja osa etänä. Hetken aikaa näytti siltä, että osallistujamäärät olivat laskemassa ja koko kerho näivettymässä. Rajoitusten hellittäessä olikin helpottavaa nähdä, miten innokkaasti harrastajat palasivat syksyllä kerhotiloihin ja mukaan saatiin pari uuttakin harrastajaa.

Pitkän näyttelytaun vuoksi olimme päättäneet osallistua Kouvolan Taidepolku-tapahtumaan. Olimme parasta aikaa kerhotapaamisessa tarkoituksena valmistaa Maria Malmströmin ohjeen mukaisesti potkukelkkoja ja samalla suunnitella ensi vuoden aiheita, kun Taidepolun teema, “Game Art”, paljastettiin. Olimme juuri todenneet, että meillä ei ole kerhossa koskaan ollutkaan aiheena urheiluvälineitä, joten teema veti porukan hiljaiseksi. Miten voisimme vastata tuohon haasteeseen? Meillä ei ole valmiina mitään peleihin tai urheiluun sopivaa ja kaikki pitäisi aloittaa nollasta.

Hetken aikaa kerhotilassa oli hiljaista, mitä nyt potkukelkkojen kokoaminen saattoi aiheuttaa pientä sadattelua työn haastavuudesta johtuen, kunnes yksi harrastaja sanoi ääneen, että: “Onhan meillä ainakin potkukelkkoja!” Siitäkös riemu ratkesi: “Järjestetään mummojen potkukelkkakisat!” Ideoita heiteltiin ilmaan. Kisassa pitää olla mummo, joka on pyllähtänyt lumeen ja hänestä näkyy vain takamus. Yksi mummo olisi laittanut kelkkaansa raketit ja päätynt puun ympärille.

Yleisöä pitää tietenkin saada paikalle. Nukkeja löytyy kyllä, mutta harvalla niistä oli talvivaatteita. Taidopolulle valmistautuminen käynnisti minikokoisen talvivaatebuumin, jossa syntyi takkeja, huiveja, pipoja ja huopikkaita. Onneksi yhdellä kerhokerralla oli tehty tossuja, tästä syystä ainoja ja reinoja käyttää yksi jos toinenkin hahmo. Yksityiskohtia haluttiin paljon: lapsia tekemään lumiukkoja, hevosvaljakkoajelua ja hiihtoratsastusta. Yksi syksyn viikonloppukurssilla valetuista kipsikanoistakin haluttiin saada esille, mitäpä muutakaan mummolle olisi maalialueella odottamassa, kuin paras munijansa omassa kelmassaan.

Näyttely päätettiin nimetä legendaarisen appelsiinimainoksen mukaan: Jahvat tulloo -potkukelkkakisaksi, jossa osallistujilta vaaditaan vähintään 60 vuoden potkuttelukokemusta ja kilon appelsiinikuormaa. Se koottiin näyteikunaa 60 x 240 cm styrox-alustalle. Näyttelyssä on itse valmistettujen lisäksi ostettuja ja muiden harrastajien tekemiä esineitä. Kisaan osallistui 10 mummoa. Seuraamassa oli runsasluukuinen yleisö, jonka seassa koiria, kettu ja se aiemmin mainittu kana.

Ai, mikäkö on lopputulos? Valitettavasti emme pysty sitä tässä vaiheessa vielä sanomaan, sillä pitkään kärjessä ollut mummo on kiilattu syrjään ja takaa näyttää voittajaksi nousevan yllätysnimi. Maalikamera ratkaisoon!

Tekijät: Satuaija Arokanto, Liisa Haukijärvi, Heidi Honkimaa-Tyrjälä, Marja Kuisma, Susanna Pyhälä, Sirpa Salorinne, Maarit Tapola ja Sari Turunen

Navettanostalgiaa miniatyyrikoossa

Teksti & kuvat: Riku Riihelä

Mikäli, arvon lukijat, ette ole ennen tulleet ajatelleeksi, niin miniatyyrikoossa voi rakentaa ihan mitä tahansa. Esimerkiksi vaikkapa navetan, sikalan, karjakeittiön ja muut tilat käsittävän kookkaan karjasuojan pienoismallin.

Aloitin tämän projektin tekemisen vuonna 2017 sen innoittamana, että olin jo vuosia halunnut toteuttaa jonkin lehmiin liittyvän pienoismallin. Pelkästään navettahuoneen tai karjakeittiön tekeminen roomboxiksi ei nyt olisi riittänyt, vaan kokonainen navettahan siitä piti tulla. Jotkin suunnitelmat joutuivat hylätyiksi sen takia, että niistä olisi tullut hyvin suuri pieni rakennus. Halusin navetan ulkomuodon muistuttavan sitä varmaan kaikkien tuntemaa tyypillistä, suomalaisen maatilatalouden pihassa seisovaa kaksikerroksista navettaa, jossa alakerta on tiilinen ja yläkerta laudasta. Lehmiä rakennukseen tuli myös sopia niin monta, että siellä voisi kuvitella olevan käytössä lypsykone, jonka ehdottomasti halusin toteuttaa.

Rakennuksen runko on täysin omin käsin kotioloissa toteutettu, tosin vanerit tapaan

ostaa liikkeestä, joka sahaa ne valmiisiin määramittoihin. Runkososat muodostuvat pääosin 9 tai 6 mm vanerista, rehuvinetin seinät on osittain "rankorakenteella", sillä alusta asti oli selvää, että sähköistän rakennelman ja halusin tietysti, että vintin seinäautojen välistä pais-

taa valo, jos rakennusta katsoo hämärässä. Rankorakenteeseen en ole oppinut tykästymään, saati kokenut sen toteutusta helpoksi, vaan alakerta on tehty "piparitalo"-tyylillä. Alakerran ulkoseinät on nyt päällystetty tiilikuvioisella paperilla, erilaisia vaihtoehtoisia pinnoitekokeiluja on tosin parasta aikaa menossa. Vintin lautaseinät ovat bambusälakaihtimesta, joka on loistavaa puutavaraa kaikenlaisiin laudoituksiin. Navetan sisäseinät on "kalkkimaalattu", eli sekoitin maalin sekaan hivenen kipsijauhoja ja maalasin lopulta vielä halutut värisävyt päälle.

Vesivärit toimivat hyvinä sävyttäjinä seinissä ja lattioissa sekä tavaroissa. Loistavat kärpäsenliat saa seinään ottamalla hivenen maalia esimerkiksi hammasharjaan ja sormella harjaksia kohdetta päin taivutteleamalla syntyy seinään autenttinen jälki.

Varsinaista esikuvaa navetalani ei ole, sen suunnitteluun olen ammentanut ideoita lukuisista kohteista, joista kerron myöhemmin jutussa lisää. Tarkastellaan ensin mitä seinien kätköistä löytyy.

Navetassa on nyt parsipaikat viidelle lehmälle ja karsina nuorkarjaa varten. Ruokintakäytävän päästä avautuu tietenkin ovi navetan takana

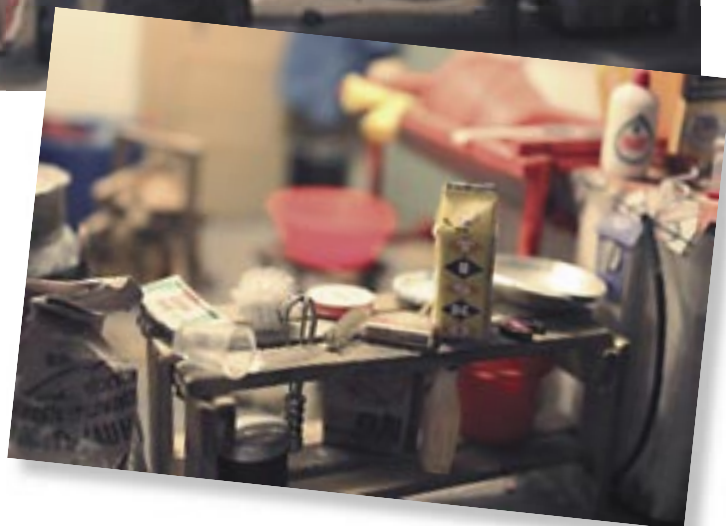
olevaan betoniseen AIV-torniin. Lehmäparren takaa menevästä ovesta päästetään paitsi lehmät laitumelle, myös siirretään lanta kottikärryillä tunkiolle. Navetta sijaitsee tasamaalla, joten aluksi visioimaani katetua lantala ei voinut järkevästi toteuttaa. Lehmä olen valmistanut aiemmin savesta, mutta hain rahduin taannoin 3D-tulostuksen lumoihin ja nyt navetassa on kolme muovilehmää ja karsinassa jonkunlainen mullikka. Aika näyttää mitä materiaalia olevia eläimiä tänne lopulta sijoittuu. Lehmät ovat nyt (tuossa kuvassakin) ayrshireä, friisiläistä ja suomenkarjaa.

Jollekin isoutareiselle lehmälle täytyy toteuttaa vielä utareliivit. 3D-tulostuksella saa aikaan upean tarkkoja pienoismalleja, mutta jotenkin niistä uupuu mielestäni käsityön vaikutelma, vaikka ne olisi itse maalattu. Lisäksi valmismalleissa ei ole kovin paljoa muokausvaraa 3D-tulostukseen perehtymättömän taidoilla.

Navetan alakertaan kuuluu tietenkin myös karjakeittiö täysine varusteineen aina nurkassa olevaa lahollla puukannella varustettua Porin Mainio-muuripataa myöten. Tässä huonetilassa pestään maitoastiat ja valmistetaan eläinten rehut. Pyykkiä siellä on myös pesty ennen automaattikoneen hankintaa päätellen nurkkaan hylätystä pulsaattorikoneesta. Mikäli tila olisi antanut myöten, olisi karjakeittiöön tultu eteisen kautta ja saman katon alta olisi löytynyt myös tilan sauna. Ehkä seuraavassa navetassa sitten...

Tilalla on visioideni mukaan aiemmin maito säilytetty perinteisesti maitotonkissa ja ne on jäädytetty läheisen lähteen yhteydessä olevassa altaassa. Alueella siirryttiin maidon imukeräilyyn 1960-luvun loppupuolella ja meijeri kannusti maidonlähettäjään siirtymään maidon tankkisäilytykseen ja niinpä sikalasta lohkaistiin yksi kulma tilasäiliöhuoneeksi. Tilasäiliö luo rakennukseen mielestäni hienosti "aikakerrostumaa"; vaikka rakennus on tyypiltään vanha, siellä elellään pakkauksista ja tavaroista päätellen ehkä 1990-lukua. Ajan myötä välttämättömiä uudis-

tuksia on siellä siten myös tehty. Lehmillä ei ole korvamerkkejä, joten EU:hun ei olla vielä ilmeisesti liitytty, vaan voihan tuokin asia muuttua. Tilasäiliöhuoneen ulkoseinustalle tulee pieni kasvivilava tomaattien viljelystä varten, perinteinen "tonkkahylly" löytyy jo karjakeittiön ulko-oven vierestä.

Sikalan osan maitohuonekäyttöön uhraamisen lisäksi näyttää siltä, että sikataloudesta ei tilalla näemmä ole oikein muutenkaan innostuttu; vain yhdessä karsinassa on asukki. Toinen maitohuoneen takia pienentynyt karsina on muuttunut rojualueeksi ja Nopsa-rehujuurikassilppurin työpaikaksi. Sikala on navetan tiloista vielä eniten kesken ja hakee vielä muotoaan. Betoniritilöille korotetut lihamullien parret eivät sinne harmikseni mahtuneet. Eikä liioin porsitushäkillinen emakkokarsina lämpölamppuineen, joten nyt huonetila saa edustaa laantuvan sikalanpidon aikaa.

Navetan ylisillä on sitten se rehuvintti. Ajosilta ja sen alla oleva kuivikepurun varasto puuttuu vielä, samoin vintille pysäköity traktori, jossa on perässä lukkitalikko eli heinähäntä. Heinät näyttää olevan seiväskuivatettuna irtotavarana vintin perällä, mutta kuivikeoljet ovat pinossa paaleissa. Tästä ja lavallisesta täysrehusäkkejä voisi päätellä, että tila sijaitsee joko hyvin pohjoisessa, tai on niin metsävaltainen talous, että viljaa siellä ei juuri viljellä.

Vintin nurkkaan sijoitin kanalan, jota karjakeittiön piippu sopivasti talvella lämmittäisi. Kanalan orsilla tai munitus-pesissä ei nyt ole suoranaista tungosta siivekkäistä johtuen ihan siitä syystä, etten ole korkeat laatuvaatimukseni täyttäviä yksilöitä ehtinyt muovailemaan muutamaa enempää. Pari valmiina hankittua kanaa siellä näkyy nyt tepastelevan. Puutteiden listalla on vielä

myös karjakeittiön seinustalla oleva kanatarha, johon kanat lautasiltaa myöten laskeutuvat. Kanalassa, kuten navetassa yleensäkin, tulisi realistisuuden nimissä esiintyä runsaasti hiiriä ja rottia, sekä edellä mainittujen karkottamiseksi aiottu kissapopulaatio, mutta näitäkään en ole vielä ehtinyt tehdä. Kärpäspapereita kärpäsieneen löytyy sentään pitkin navettaa. Lennossa olevat kärpäset olisivatkin hieman haasteellisia toteuttaa. Lisäksi navetan ympäristössä tulisi myös liidellä pääskysiä ja katolla päiväystää naakkojen, sekä varisten suuri yhdyskunta. Ei lopu tekeminen kesken!

Navetan toteuttamisessa hausointa on ollut mielestäni edellä kuvattu keksiminen, mitä kaikkia yksityiskohdista siellä voisi olla. Olen ammattialani ja kasvu-ympäristöni puolesta ollut hyvin runsaasti erilaisten ammujen asumusten kanssa tekemisissä ja myös tehnyt oikeaa navettatyötä niissä. Sieltä ja valokuvista, elokuvista, museoista, lehdistä, tuttujen jutuista, jopa nettifoorumeilta, olen poiminut ideoita mitä kaikkea mininavettaan pitäisi pienentää. Tavaroiden paikkojen miettiminen ja sijoittelu on myös mielenkiintoista, aivan kuin omistaisin ikkoman karjatilan, jossa saan päättää itse kaikesta. Suosin realistista tyyliä periaatteella "mitä näemme, mutta emme huomaa" ja myönnettäköön, että tämä navetta ei tarkoituksella ole mikään viimeisen päälle steriilein ja ränsistymättömin ympäristö ottaen edellä kuvattu ikävioso huomioon. Mikään ihmishahmoista ei navetan yhteydessä vaikuta vakituisesti. Eräässä kuvassa tosin vilahtaa iäkkäämpi naishahmo lypsytyön ääressä. En ole vielä hahmunnut kahlita katsojien ajatuksia keksimällä suurta tarinaa miljöön taustalle, vaikka erilaisia meheviä visioita peräkamarin sisaruksista, vasta tilan haltuun ottaneesta nuoresta isännästä tai karjanpidosta luopumisen kanssa kipuilevasta vanhuksesta onkin mielessä pyörinyt.

Erilaisten navettaan ja vieläpä määrätyn aikakauden navettaan kuuluvien rehu- ja tuotepakkausten, konekylt-

tien ym. pienentämiseen tehty taustatyö ja väsääminen tietokoneella on ollut eräitä projektin tähän asti antoisimpia juttuja. Näillä koen saavani teokseen paitsi autenttisuutta, myös ikään kuin historian konkretisointia; tämän kokoluokan pientilojen navetat alkavat olla muutamia sitkeitä lukuun ottamatta jo tyystin kadonneet ja lehmät niistä muuttaneet vihreämmille laitumille. Näillä pienoismalleilla voidaan kuitenkin havainnollistaa, minäkalaisia on olleet nämä navetat vailla lypsyrobotteja tai muuta automatiikkaa.

Navettaprojektin teossa on osoittautunut huomattavaksi sekin seikka, että aiheen puolesta sopivaa valmiita tavaraa on käytännössä mahdoton löytää. Ja valmiina hankittu tavara ei useinkaan minun silmissäni sovi oman työnjälkeni rinnalle. Näin ollen varovaisella arviolla, yksittäisiä juttuja pois lukien, kaikki tässä projektissa esiintyvä on itse tehtyä tai tavalla tai toisella tuunaamaa. Tämä tekee vain rakentelusta hidasta, sitä kun tavataan tehdä harrastuksena muun elämän ohessa. Navettani rakennustyömaa on kärsinyt välillä ankarista inspiraation pulakausista ja se on vieläkin monin paikoin kesken; toisaalta hyvä niin, että tekemistä riittää. Rakennustyömaata hidastaa myös rakentajan ailahtelevat suunnitelmat; olen muuttellut sisustusratkaisuja tämän noin viiden vuoden aikana useita kertoja, parsirakenteissa on menossa jo kolmas sovitelmä ja lypsykonekin on jo kerran uusittu...

Olen saanut toisinaan kritiikkiä muka liiasta pikku-tarkkuudesta yksityiskohdissa ja vaivannäöstä sellaisten miniatyyriesineiden valmistamista kohtaan, joiden käyttötarkoitus ei sano suurelle yleisölle välttämättä mitään. Koen kuitenkin näiden pienoismallien tekemisen olevan ensisijaisesti voimaannuttavaa harrastusta lähinnä itseni ja oman luovuuden sekä visioiden tyydyttämistä varten. Toki toivon, että näistä myös katsova yleisö nauttii sekä saa iloa. Kenties löytää yhtymäkohtia oman lapsuudenkodin tai mummolan kadonneeseen navettamiljööseen?

Nukkekotiuelmista totta älykkäällä leikkurilla

Teksti & kuvat: Petra T

Olen harrastanut miniatyyrejä pitkään ja oma englantilainen nukkekotini on vuosien varrella kasvanut joka suuntaan. Se on saanut alleen valtavan kellarin, jossa on iso keittiö, pyykinhuone, kellari, palvelijoiden oleskelutila ja kahden hevosen talli. Ylempänä on hienon englantilaisen perheen koti ja katutasossa kolme liiketilaa: kukkakauppa, leipomoliike ja lääkärin vastaanotto. Rakastan historiallisia TV-sarjoja, joista ammennan ideoita talooni. Mahtavaa vastapainoa työelämälle.

Olin vuoden 2020 lopussa seurannut pitkään Amerikan maalla markkinoitua kasvattavia älykkäitä leikkureita. Yksi uusimpia malleja oli Cricut Maker, jonka mainostettiin leikkaavan jopa pehmeää puuta. Hankin leikkurin jouluna 2020. Osasin jo käyttää vektorigrafikan suunnitteluun sopivaa Adobe Illustratoria ja huomasin, että huonekalujen mallintaminen antiikkikalusteiden kuvien perusteella on huippuhauskaa. Ensimmäiset puulevyn leikkaukset kuitenkin epäonnistuivat surkeasti: balsalevy repeili. Yritin tutkia materiaaleja, joita amerikkalaiset askartelijat käyttivät, mutta en löytänyt vastaavia materiaaleja järkevillä toimituskustannuksilla. Huomasin kuitenkin monien rakentavan huonekaluja matboardista, joka on taulujen kehyskartongin materiaali. Sitäkin oli vaikea löytää Suomesta huokeaan hintaan isoina levyinä.

Onnekseni löysin taidekaupan valikoimasta materiaalin nimeltä puupahvi, jota esimerkiksi arkkitehdit käyttävät prototyypin rakentamiseen. Tämä materiaali osoittautui unelmaksi: leikkurini leikkasi sitä todella kauniisti. Levy on edullista, joten epäonnistuneet prototyypit eivät käy kukkarolle. Cricut leikkaa jokaisen osan kahdeksan kertaa ihan vähän kerrallaan ja näin syntyy huolellinen, sileä leikkuujälki. Cricutin leikkuumatto on 30x30cm kokoinen. Saan mahdutettua kaksi nojatuolia ja pikkupöydän kerralla leikattavaksi ja saatan laittaa koneen leikkaamaan yöksi. Aamulla on sitten paljon askarrettavaa.

Aloitin mallintamisen sohvista ja tuoleista. Ne olivat helppoja. Alusta asti kerrostin materiaalia, koska puupahvini on 1 mm paksuista. Kone leikkaa toisistaan vain millijä poikkeavia osia supertarkasti. Huonekalusta riippuen on 2-4 pähvikerrosta sopiva paksuus eri osille. Liimaamalla kerrokset päällekkäin sain sellaisia yksityiskoh-
tia huonekaluihin, joita nukkekotini halvoissa "made in china" -puuhuonekaluissa ei koskaan ollut. Maaliskuussa 2020 perustin oman Etsy-kaupan Uptown Minis, ajatuksena, että huonekaluja olisi vielä hauskenempi suunnitella, jos niistä pitäisi muutkin kuin minä. En kuitenkaan halua, enkä ehdi, myydä valmiita huonekaluja, vaan tiedostopaketteja, joilla muut leikkurin omistajat voivat tehdä omista minihuonekalu-unelmistaan totta. Oli innostavaa suunnitella

huonekaluja myös sillä mielellä, että muutkin osaavat ne koota ja kaupan perustaminen toi työhöni tarkkuutta ja kunnianhimoa. Sain vilunväristyksiä, kun näin ensikertaa suunnittelemani huonekaluja koottuna toisella puolella maailmaa – oli todella palkitsevaa huomata, että kirjoittamani ohjeet oli ymmärretty oikein ja joku toinenkin oli saanut työstäni iloa!

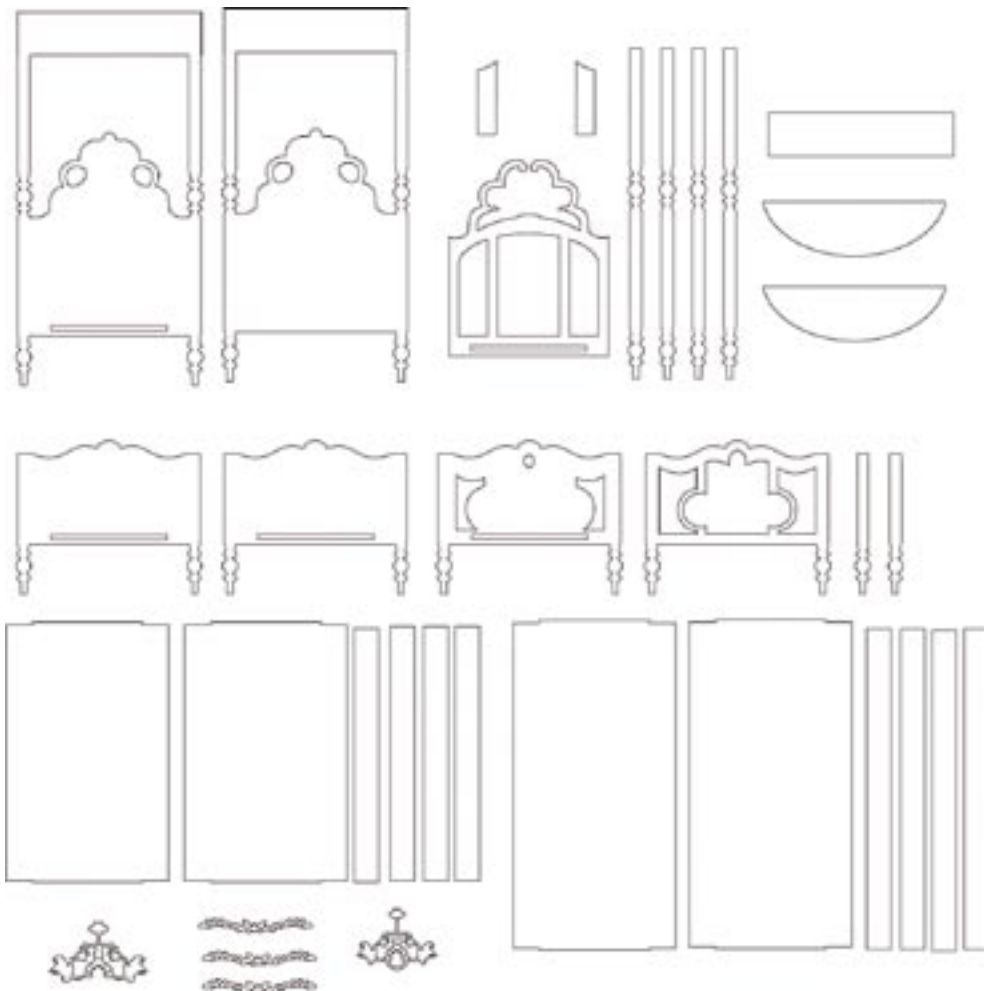
Kesällä suunnittelin useampia 1:144 nukkekoteja. Ne ovat olleet kaupassani suosittuja. Monet toivoivat lisää taloja ja niitä syntyikin kaiken kaikkiaan aikamoinen valikoima. Asiakkaan toiveesta tein myös huonekaluja näihin nukkekodin nukkekoteihin. Ne Cricut leikkaa paksusta vesiväripahvista, 1 mm paksuinen puupahvi on niihin aivan liian paksua.

Se, mikä tekee huonekalujen suunnittelusta ja rakentelusta parasta, on yksityiskohtien lisäksi loputtomat mahdollisuudet tehdä juuri omaan taloon sopivia huonekalusettejä. Maalien ja pehmustekankaiden valitsemi-

nen juuri omaan taloon sopiviksi on parasta. Siinä missä hintaviin kitteihin tuli aina valittua kankaat varman päälle, voin tehdä hulluttelevia valintoja surutta. Sain myös tehtyä juuri niin monta tuolia palvelijoiden pöydän ympärille kuin halusin (niitä on nyt 12!) ja lastenhuoneeseen tein pikkutyöille kaksi samanlaista yksityiskohtaista katosänkyyä. Nojatuoleja on talossani järjettömät määrät, koska niiden tekeminen on superhauskaa.

Ohessa kuvia lempikokoelmistani; pikkutyttöjen huoneen kalusteista, vauvojen huoneesta, kukkakaupasta ja olohuoneesta. Kaikki kuvien huonekalut olen tehnyt puupahvista leikkurillani. Pienimpiin yksityiskohtiin käytän askartelupahvia. Huonekalujen lisäksi olen tehnyt leikkurillani puupahvista esimerkiksi seinäpanelointeja, ikkunoita, ovia, kivilattioita ja takkoja. Mikäli aihe kiinnostaa, voit selata yli 50 huonekalun kokoelmaani osoitteessa www.etsy.com/shop/Uptownminis.

Cricut Makerin parhaat puolet (lista saattaa päteä muihinkin älykäsisiin leikkureihin, mutta minulla ei ole niistä kokemusta):

- ✓ Laite on erittäin käyttäjäystävällinen ja helppo ottaa käyttöön.
- ✓ Se on pöydällä kotiprintterin kokoinen ja kauniisti muotoiltu. Sitä ei siis ole esteetikonkaan pakko piilottaa.
- ✓ Alkuun pääseminen on helppoa: voit ostaa valmiita leikkutiedostoja ja ladata ne Cricutin omaan ohjelmistoon.
- ✓ Mikäli haluat suunnitella huonekaluja itse, voit tehdä yksinkertaisista muodoista laitteen omalla ohjelmistolla esimerkiksi ikkunoita, ovia, tai taulunkehyskiä. Mikäli haluat vapaammat kädet, opettele vektorigrafiikan ohjelma. Ilmainen esimerkki sellaisesta on inkscape (inkscape.org).
- ✓ Perus-Cricut Maker -pakettiin tarvitset lisäksi erillisen terän nimeltä

Knife blade puupahvin tai muun paksumman materiaalin leikkaamiseen. Tällä voit leikata myös balsaa.

- ✓ Kukkakaupan kukkalaatikoissa näet tekstejä; ne olen tehnyt Cricutiin kuuluvalla kynällä! Miten kaunista ja pientä tekstiä se tekikään.
- ✓ Cricutia voit "Print and cut"-toiminnolla käyttää myös esimerkiksi kukkien ja kasvien askarteluun. Kukkakaupan orvokit tein tällä tavoin.

Petra T

Teksti: Paula Kymäläinen

Kuvat: Maria Malmström

Maria Malmström:

Pienessä mittakaavassa

Monelle harrastajalle oli varmasti odotettu ilouutinen, kun Maria Malmström viime syksynä ilmoitti julkaisevansa uuden nukkekotiaiheisen ohjekirjan. Pienessä mittakaavassa sisältää 33 nukkekotikokoista tee-se-itse-ohjetta ja - Marialle tuttuun tapaan - printtejä nukkekotiemme ruokavarantoja täydentämään.

Kirjassa on kivasti ohjeita kaikentasoisille harrastajille. Aloittelevan harrastajan on helppo lähteä testaamaan taitojaan vaikkapa tekemällä suloinen emalivati tai pannunalunen. Enemmän haastetta kaipaaville kirjasta löytyy mm. useammankin rottinkikalusteen ohje, eikä punotun maton tekeminenkään niin helppoa ole, kuin miltä ensivilkaisu ohjeeseen saattaa näyttää. Ohjeiden hyvät, selkeät kuvat ja valmiit kaavat helpottavat tekemistä mu-

kavasti. On myös hienoa, että aika moni kirjan malleista on tehtävissä "markettivälineillä", eli tekemiseen ei tarvita kummoisiakaan materiaaleja tai työvälineitä, vaan liikkeelle pääsee sillä mitä kotoa jo usein löytyy.

Kirjan voi ostaa kirjakaupoista tai hypermarketeista ja sitä voi tilata myös suoraan tekijältä itseltään, Nukkekoti Väinölän nettikaupasta (www.nukkekotivainola.fi).

Teuvo ja Vera ovat käyneet ostoksilla Tuurin Keskisellä.

Miniatyyri-harrastusta barbie-koossa

Teksti ja kuvat: Liisa Kukkanen

Käytän tässä kirjoituksessa nukeista/mittakaavasta yksinkertaistetusti nimitystä barbie, vaikka se oikeasti onkin tunnetuimman valmistajan tuotenimi. Samassa mittakaavassa on paljon muitakin nukkeja (esim. Steffi, Cindy, Blythe, Fashion Royalty, Fresh Dolls, Rainbow High, Pullip), joita yhdessä nimitetään muotinuekeiksi. Lisäksi on liuta action-hahmojen valmistajia, sekä silikoniihoiset teräsluurangolla varustetut Phicenit. Niille myös on useampia valmistajia, vaikka monesti käytetään TBeaguen lanseeraamaa phiceniä näiden nukkejen yleisnimenä.

1:6 lienee kookkain mittakaava, jossa nukkekoteja yleisesti rakennetaan. Aikuisten harrastaessa tämä niin kutsuttu barbie-koko ei kuitenkaan tarkoita samaa kuin lasten barbieleikit, vaan esineiden halutaan olevan pienoismalleja oikean elämän esineistä, aivan samoin kuin pienemmänkin mittakaavan nukkekotiharrastuksessa. Toki barbie-tavaraa käytetään, mutta se tuunataan aidomman näköiseksi. Englanninkielellä tälle toimenpiteelle on oma terminsä: debarbiefying.

Joitakin pienemmistä nukkekodeista poikkeavia tyypillisiä piirteitä barbie-koossa harrastamisesta löytyy. En väitä, etteikö samoja piirteitä ole muidenkin mittakaavojen harrastajilla, mutta barbie-koossa nämä ovat luonteenomaisia. Nuket elävät nykyaikaa, eivät menneisyyttä. Nukkeja ei yleensä tehdä itse, mutta kaupan valmisteita tuunataan uniikeiksi

Tässä yksi esimerkki kuinka debarbiefying voidaan toteuttaa maalaamalla.

esimerkiksi uudistamalla hiukset tai maalaamalla kasvot uudelleen. Tällöin puhutaan OOAK-nukeista, mikä tulee sanoista One Of A Kind. Tosi moni harrastaja valokuvauksen ohella myös kertoo juonellista tarinaa nukkiensa elämästä. Usein valokuvataan myös ulkosalla esitellen todellisen maailman nähtävyyksiä ja tapahtumia.

Chillaillaan lähikuppilassa.

Suomessa barbie-koon nukkekotiharrastaminen on vielä aika vähäistä, mutta maailmalla buumi on jo pidemmällä. Innokkain harrastajamaa on USA, mutta paljon harrastajia löytyy myös esimerkiksi Venäjältä, Thaimaasta ja Etelä-Amerikasta. Barbie-kotien keskusteluryhmät löytyvät Facebookista, mutta harrastajien omat jutut ovat useammin Instagramissa, kuin omassa blogissa. Maailmalla on yllättävän paljon barbieharrastukseen liittyviä käsityöläisyrittäjiä, kuten huonekalujen, ruokien ja peruukkien valmistajia. Puhumattakaan vaate- tai kenkämaakareista, joista tunnetuimmilla on Instagramissa yli 300 000 seuraajaa. Mutta heitähän ei lasketa nukkekotiharrastajiksi, vaikka monet heiltä vaatteita ostavatkin. Sillä eihän kotiöissä hääriä tai koiraansa metsässä lenkkeilyttävä nykybarbie voi pukeutua mihinkään pinkkiin hörhelöön.

Tunnetuin tietämäni barbie-koon nukkekotitavarayrittäjä on yhdysvaltalainen Latoya Moore-Broyles. Hänen roomboxien ja esineiden valmistamiseen opastavalla MyFroggyStuff YouTube-kanavallaan on yli 2,5 miljoonaa tilaajaa. Lisäksi hänellä on blogi, Instagram-tili (255 tuhatta seuraajaa) ja kotisivut, joilta voi ladata printtituotteiden pohjia. "Froggysta" on myös tehty näköisnukke ja hän on esiintynyt useissa tv-ohjelmissa. Samoin yhdysvaltalainen entinen huippumalli Tonya Ruiz on nukkeineen tv:stä tuttu, ja hänen @grandmagetsreal -Instagram-tilillään on 144 tuhatta seuraajaa. Tällä hetkellä eurooppalaisista harrastajista eri medioissa on esillä puolalainen Izabela Kwella (@bella_belladoll), jonka nukkedioraamatili on juuri saavuttamassa 110 tuhatta seuraajaa. Hän myös julkaisi kirjan nukkevalokuvauksesta keräten sille joukkorahoituksella yli kolmetoistatuhatta euroa starttirahaa.

Näkymä isoäiti Bertta Sydänmaan tupakeittiöön.

Laiturilla istuva Tia on oikeasti aika myrksi ilmeeltään, mutta FaceApp auttaa.

Itse siirryin barbie-mittakaavaan löydettyäni Phicen-nuket, jotka ovat niin aidosti ihmisen näköisiä, ettei niitä sopivasti kuvattuna huomaa nukeiksi. Esimerkkinä oheinen kuva Tiasta laiturilla. Minulle makeinta harrastuksessani on koota dioraama valmiiksi ja päästä valokuvaamaan. Tykkään myös kuvata ulkona, joskin silloin on usein parasta olla nopea näpsimään kuvia, sillä nukke todennäköisesti kaatuu ensimmäisessä tuulenpuuskassa. En nimittäin käytä mitään seisonatutkia; miksi kerjätä itselleen lisätyötä niiden pois photoshoppauksesta. Kännykän kuvankäsittelyohjelmilla saa kyllä tehtyä monenmoista, kuten muokattua meikkiä ja ilmeitä. Voi siis olla, että sekä minulla, että nukellani on kuvauksen jälkeen hymy herkässä, vaikka molemmat olimme tapahtumahetkellä aivan totisina.

Talviturkkiaan pudottava Pentti seisoo mökkirannan vedessä. Tämä nukke minun oli ihan pakko saada, koska hän ei mahdu mannekiinimitoitettuihin. Mutta ettehan kerro Pentille jos paljastan tässä, että hänen uimahousunsa ovat oikeasti uimahame eli mustan kertakäyttökäsineen ranneosa.

Toivotan kaikki tervetulleiksi tutustumaan barbie-kokoiseen nukkekotiharrastukseen, vaikka tekstissä olevien linkkien kautta, tai liittymällä Facebookin 1:6 nukkekotiharrastajat -ryhmään. Ei tämä juurikaan eroa pienemmän mittakaavan harrastamisesta!

Liisa

Suomalaisista Instagramin nukketileistä tunnetuimpia ovat @elliefromfinland (44,6 tuhatta seuraajaa) ja @merjakayhko (24,8 tuhatta seuraajaa). Voisin luetella lisäksi yli kolmekymmentä muuta nukketarinaa englanniksi kirjoittavaa suomalaista, mutta otetaan tähän vain se seuraajamäärältään pienimmästä päästä oleva eli omani: @1to6dollhouse. Omat nukketarinani löytyvät samalla nimellä myös Facebookista englanniksi ja suomeksi nimellä DollLandia. Kotisivuillani dolllandia.webnode.fi kerron harrastamisesta, sekä esittelen askartelujani ja hankintojani. Ja jonakin päivänä myös miniatyyrikaupungin rakentamisprojektiani, josta tulee maailmanlaajuisesti omanlaisensa turistinähtävyys. Tavoitteena on avata kesäksi 2023, mutta siitä enemmän joku toinen kerta. Tällä hetkellä opiskelen virtuaalimatkailemista esitelläkseni DollLandian asuntoja nukkeperspektiivistä kuvattuna. Koulun harjoitustileilläni @visitlo_dolllandianews (Instagram) ja @dolllandianews (Facebook) voit seurata DollLandian edistymistä. Sinne tulee myös joka sunnuntai klo 12:12 uusi rakentamisvinkki, joka on sovellettavissa mihin tahansa askartelumittakaavaan.

Instagramissa barbie-koon nukketilejä yhdistää hashtag #dollstagram. Nuket vierailevat toistensa tarinoissa virtuaalisesti mutta myös ihan fyysisestikin (niin kutsutusti crossover). #dollstagramcommunityeventscalendar puolestaan kertoo meillä olevista tapaamisista. Niihin osallistutaan valokuvaamalla omaa nukkea teeman mukaisesti ja yhdistämällä kuva tapahtumaan hashtagilla.

Talviturkkiaan pudottava Pentti seisoo mökkirannan vedessä.

On lupa tuunata!

Miniatyyriharrastus antaa mahdollisuudet monen tyyliseen har-
rastamiseen. Osa ministelijöistä kerää aitoa ja alkuperäistä, osa
tuunaa ja ehostaa alkuperäisen enemmän omaa silmää miellyttä-
väksi. Suurin osa varmasti yhdistelee näitä tapoja ja tyylejä.

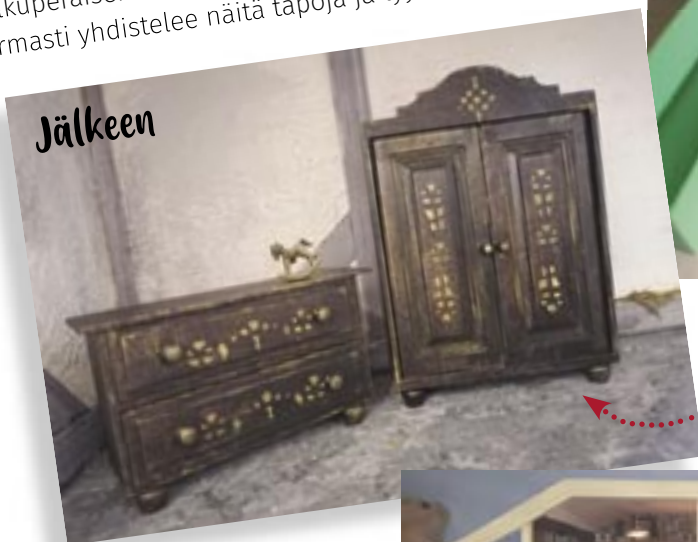
Jälkeen

Saimme teiltä
lukijoilta aivan
mahtavia kuvia
miten olette omia
esineitä ja talojanne
tuunailleet.
Suuret kiitokset
kaikille kuvia
lähettäneille!

Ennen

Hannele Lemmetyinen tuunasi
70-80-luvun muovikalusteista
Tudor-tyyliset komeudet.

Mari Lakson
huolella
remontoima
Lundbyn
kookas
Dallas-talo.

Jälkeen

Katja Toivasen
nukke koti ennen
ja jälkeen
tuunaamisen.

Ennen

Marja Luoma tuunasi vanhasta lääke-
kaapista näin komean nukkekodin.

Tuunaamisen lähtökohta on kierrätys. Tuunaami-
sella tarkoitetaan jonkin tuotteen muokkaamista
uudenlaiseksi ja yksilölliseksi. Tuotteen tuunaa-
misessa voidaan kunnioittaa esineen historiaa ja
ehostaa tuote lähes entiseen loistonsa, tai tuote
voidaan tuunata ulkonäöllisesti uudenlaiseksi, tai
sille voidaan tuunaamalla antaa kokonaan uusi
käyttötarkoitus. Tuunaaminen on parhaimmillaan
arjen luovuutta, rutiinien ravistelua ja jopa unelmien
toteuttamista.

Katja Toivanen tuunasi vanhasta lipastokaapista romanttisen ruusuisen kaunistuksen.

Jaana Nerto tuunasi Lundby-talon uuteen uskoon sisältä ja ulkoa. Ulkopuoli sai uuden tiiliseinän ja samalla laatoitettiin pihakin.

Liisa Kukkasen tuunaamasta barbie-koon muovikaapista tuli kerrassaan näyttävän näköinen kokonaisuus.

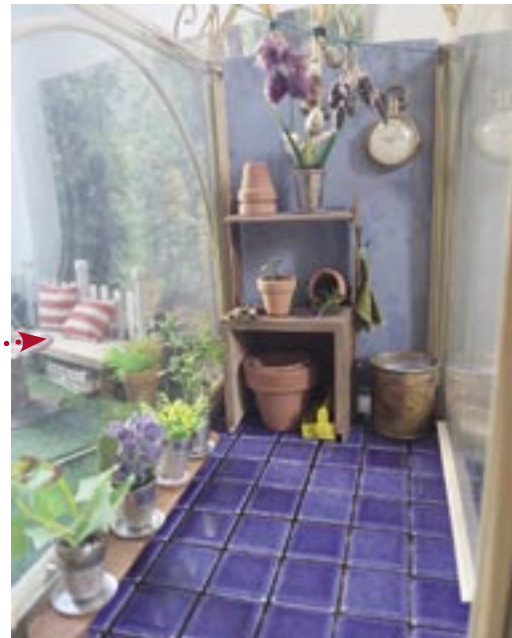
Tuija Helppi tuunasi suuresta lasisesta korurasiasta herkullisen näköisen roomboxin.

Laaja valikoima
1:12 NUKKEKOTEJA & TUHANSIA
NUKKEKOTITARVIKKEITA

Tervetuloa ostoksille
nettimyymälämme varastomyymälämme
WWW.FINNAIMO.FI LAHTEN
Tarjantie 79 as 7, 15950 Lahti
Avoinna: ma-la sopimuksen mukaan
Ennen tuloasi varmista aina soittamalla 040-9623489

Sari Villgrenin
roskalavalta
pelastama ja
tuunaama
nukkekot.

Terhi Martinez-
Abarcan lyhtyyn
tuunaama
kasvihuone.

Päivi
Pitkäranta
tuunasi
viinipullo-
laatikosta
kodin
Mirandalle.

Kirpputoireilta tai netin roskalava-ryhmistä voi helposti löytää tuunaajan unelman, huonokuntoisen nukkekodin. Osa lähtee tuunushommiin purkamalla nukkekodin osiin, osa taas tykkää kunnostaa nukketaloa kuin oikeaa taloa, huone kerrallaan. Mikään tapa ei ole toistaan parempi, vaan tuunatessa jokainen saa harrastaa itselleen sopivalla tavalla. Se onkin tämän harrastamisen hienous, kaikki on sallittua ja jokainen pieni talo on tekijänsä näköinen.

MINIMAAILMA ON MYÖS RAUTAKAUPPA

Ikkunat, ovet, puolat, portaat, kaiteet, aidat, listat ja rimat miniatyyri mittakaavassa.

Hienoteräiset sahat, jirilaatikot, puristimet, suorakulmat ja kaikki muut tarpeelliset välineet tarkkaan työhön.

Minikokoiset ruuvit, naulat, saranat, hanat, kahvat, nupit ja muu pienrauta yksityiskohtiin.

Tapetit, boordit, laatat ja kaakelit - satoja malleja sisustukseen.

Iloa rakentamiseen Minimailmasta!

www.minimailma.fi

Myymälän aukioloajat löydät aina verkkokaupan 'Myymälä'-sivulta.

SUOMEN
MINIMAILMA OY

Rintamamiestalo

Maijala

Teksti & kuvat: Raijamaija Härönoja

Haaveilin pitkään tekeväni rintamamiestalon lapsuudenkodistani. Nukkekotiharrastus vie paljon tilaa ja sen vuoksi päätin tehdä talon koossa 1:48. Valmis talopaketti löytyikin yllättäen Väinölän nukkekodeista. Asuin 1950-luvulla rintamamiestalossa. Perheeseemme kuului lisäksi isä, äiti, isosiskoni ja pikkuveljeni. Taloa kootessani kaikki ihanat lapsuusmuistot tulivat mieleeni. Muistan, kuinka nukuimme koko perhe samassa huoneessa. Yläkerrassa oli vuokralainen. Sali oli "parempi" huone ja sen ovet avattiin vain silloin, kun tuli vieraita. Kellariin mentiin sisäeteisen kautta. Sisä vessa oli eteisessä. Lemmikkinä oli pihalla Mikko-pässi, joka odotti minua aina aidan vieressä, kun palasin koulusta.

Talopaketin kokoamiseen meni todella paljon aikaa. Eläkeläisenä tein innoissani yliopitkiä työpäiviä, jotta saisin pian talon valmiiksi. Pohjamaalasin talon vaneriseinät mo-

lemmin puolin. Sisäseinät tapetoin ja ulkoseiniin liimasin kahvitikkuja. Toinen kerros puolitettuja kahvitikkuja sitten rakojen päälle. Julkisivun oikean värisävyn sekoittaminen oli haasteellista, samoin kuin aikakautteen sopivien tapettien ja lattiapinnotteiden löytäminen.

Minulla ei ole käytössä mitään koneita ja saatoinkin ajatella, kuinka isänikin oli ahkeroinut pihalla saha kädessään. Ennen kuin liimasin osat yhteen, tein kaikki seinät valmiiksi; verhot ikkunoihin, patterit, pistorasi-

at jne. Laitoin saranan takaseinään ja yläkerran lattian voi liu'uttaa pois, jotta pääsee näkemään alakerran eteisen ja olohuoneen. Kaikki kalusteet tein itse. Katto on nostettavissa kokonaan pois.

Talon valaistus odottaa vielä vuoroaan. Samoin pihasauna/liiterin rakentaminen, sekä pihatytöt aitoineen. Ehkäpä ne jonain päivänä valmistuvat.

Terveisin,

Raijamaija Härönoja

Kapalevykoti

Teksti & kuvat: Aslak Erakko

Eksyin puolivahingossa Facebookin Nukkekotiharrastajat -ryhmään. Aikani ryhmän keskusteluja luettuani huomasin kaksi kohderyhmää, joille voisin antaa idean ongelmia ratkaisemaan; näyttelyissä painavien nukkekotien kanssa painivat ja suurempana ryhmänä pahvilaatikoista nukkekoteja tekevät. Eli "vihollisia" ovat paino ja työkalujen/koneiden tarve.

Lennokeharrastajana tuo paino on hyvin tuttu ongelma ja ensimmäiseksi mieleeni tulikin lennokehommista tuttu rakenne: Finnfoam -levy voimapaperilla päällystettynä, joka on kaikessa yksinkertaisuudessaan hämmästyttävän vahva yhdistelmä. Mutta, seiniä varten pitäisi kuumalangalla leikata noin 10 mm paksuista levyä, joten leikkurin tarpeen takia sysäsin ratkaisun taustalle. Ryhdyin etsimään valmiita ratkaisuja rakennusmateriaaliksi ja törmäsin kapalevyyn, jota saa Suomesta riittävän isoina paloina. Foamilevy, jossa kartonki on molemmilla puolilla kuulosti niin hyvältä, että tilasin 5 mm ja 10 mm paksuisia levyjä muutaman kappaleen. 5 mm levyn kanssa tutustuin materiaaliin ja tein testejä. Tulin siihen tulokseen, että tässä se materiaali on. Kevyttä, pahvia huomattavasti vahvempaa ja työstettävissä askarteluveitsellä.

Jäykkyyttä ja kolhunkestävyyttä reunoihin piti saada lisää ja ratkaisin tämän liimaamalla 10 mm riman levyjen reunaan. Se vahvistaa myös lattian ja seinän liitoskohdat hyvin yksinkertaisella tavalla. Kokeilin itselleni tuttua

uretaaniliimaa (Cascol 1809), joka on foam-materiaalien liimauksessa paras tietämäni vaihtoehto. Sen saa vaahtomaan kostuttamalla ja siksi se täyttää isoja koloja. Uretaaniliiman kuivuminen perustuu kosteuteen, joka käynnistää kuivumisprosessin. Verrattuna pvac-liimaan (esim. Eri-Keeper), joka kuivuu haihtumalla ja ei siksi kahden foamin välissä kuivu ollenkaan, on uretaaniliima ehdoton kärkivaihtoehto. Uretaaniliiman vaahtoutumiso-minaisuus on hiukan hankalasti hallittavissa ja siksi sen käyttö saattaa olla hyvin sotkuista puuhaa. Se on siis täysin eri aine kuin uretaanivaahto, jota käytetään eristeenä, mutta vaahtoa silti. Koska kapalevyssä on pinnassa kartonki, tein kokeiluja pvac-liimalla, ja koska se kuivui normaalisti, päädyin käyttämään sitä.

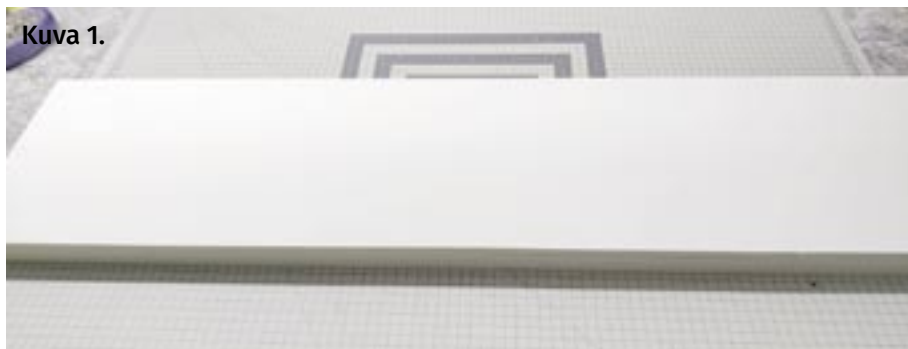
En ole koskaan suunnitellut nukkekotia ja siksi päädyin kyselemään ideoita ja haaveita harrastajilta. Ihan tyhjentävää vastausta en saanut, mutta keinot välttää pahimmat virheet osasin toivottavasti huomioida. Talo tässä jutussa on siis täysin amatöörin suunnittelema, mutta se on tässä nyt sivuroolissa. Jutun pääaihe on rakennusmateriaali ja rakennustekniikka. Tällä metodilla voit rakentaa ihan minäkäläisen talon tahansa.

Pyrin huomioimaan materiaalivalinnassani sen, että pakettia postista noudettaessa se mahtuu henkilöautoon ja on mahdollista kuljettaa lyhyitä matkoja niin kävellen kuin potkukelkallakin. Kulkee se pyörälläkin, jos taluttaa

ja julkisessa liikenteessäkin pärjää kylä. Päädyin 10 mm paksuun levyyn, jonka mitat olivat 70 cm x 100 cm ja halusin mitoittaa talon niin, että levyt tulisi hyödynnettyä mahdollisimman hyvin. No se ei täysin onnistunut, koska en halunnut tinkiä huonekorkeudesta. Voit halutesasi pienentää taloa hiukan, jolloin levyä menee vähemmän. Kapalevy on kuitenkin inhimillisen hintaista ja ne maksoivat tähän projektiin 12,53€/levy + toimituskulut. Levyjä menee 5 kpl.

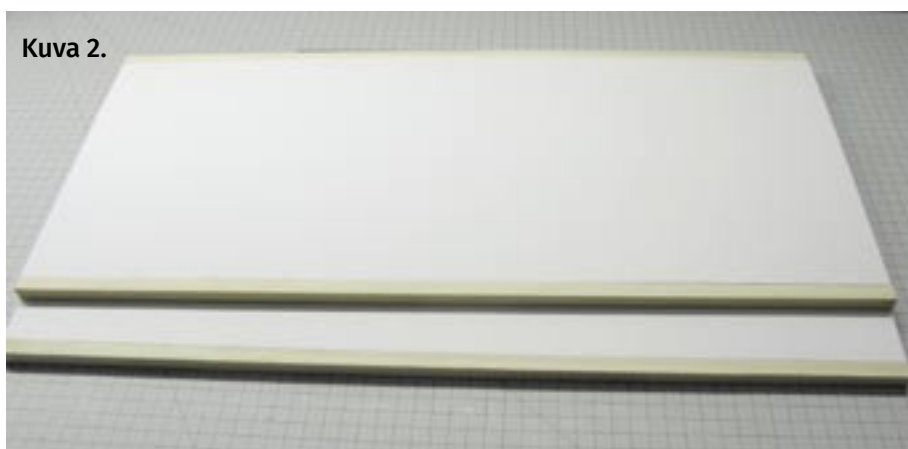
Saamieni vinkkien perusteella päädyin 25 cm:n huonekorkeuteen ja huoneiden syvyydeksi valitsin myös 25 cm, kun kuu-lemma 30 cm alkaa olla jo hiukan hankala käytössä, jos pitää viritellä peräseinälle jotain edessä olevien kalusteiden yli. Tarkoitukseni ei ole sisustaa taloa, joten lattiamateriaali ei ole tiedossani. Sille on kuitenkin huomioitu sentin verran korkeutta.

Leikkasin levystä 90 x 23 cm suikaleet lattioksi ja 54 x 23 cm päätyseiniksi, joten rimat lisäämällä syvyydeksi tulee 25 cm. Kapalevyä leikatessa kannattaa olla huolellinen ja pitää veitsi suorassa, niin leikattu reuna pysyy 90 asteen kulmassa levyyn nähden. Jos ei pysy, niin rimojen liimaaminen menee haastavammaksi raon takia. Liimasin levyjen reunaan 10 x 10 mm riman niin, että lattialevyissä rimat tulevat 10 mm yli levyn päästä. Mittasin ja merkkasin päätyseinien rimoihin lattioiden kohdat ja sahasin rimat poikki niistä kohdin. Sovitin levyt paikoilleen ja liimasin ne kiinni toisiinsa. Päädyn rima kannattelee lattialevyn painon niin, ettei se ole pelkän liiman varassa. Jos epäilyttää onko lattia riittävän jäykkä, niin sen voi tehdä myös kapeammista kapa-suikaleista ja laittaa riman niiden väliin, keskelle lattiaa. En usko, että tälle kuitenkaan on tarvetta. Väliseinät kannattelevat myös painoa ja rakenne jäykistyy entisestään. Kapalevyn reuna sellaisenaan on hauras kolhuille ja siksi liimasin kaikkien seinien reunaan riman. Rimaan voi myös kiinnittää saranat julkisivua varten. Takaseinän voi kiinnittää ruuveilla, kun poraa alkureiät ettei rima halkea. Takaseinän saa siis irroitettua sisustamisen helpottamiseksi.

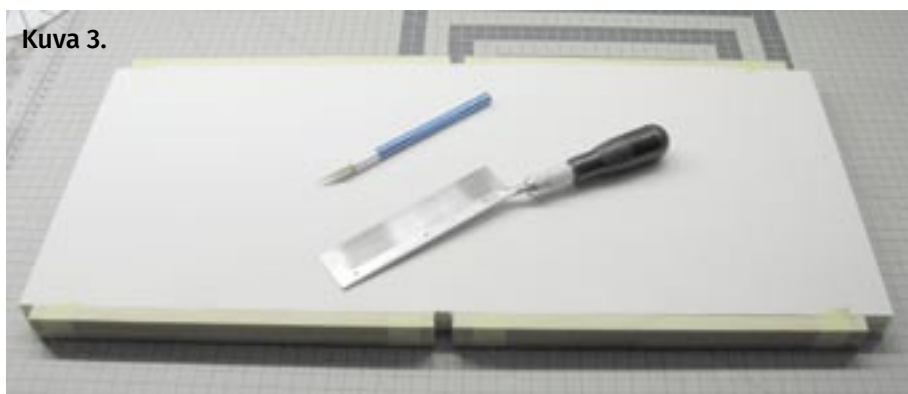
Kuva 1.

Ensimmäiset osat leikattuna. On syytä olla tarkkana, että veitsi on suorassa kulmassa pöytään nähden, jotta leikattu reuna pysyy suorana ja 90 asteen kulmassa levyn pintaan nähden. Näin riman ja levyn väliin ei jää mahdotonta rakoa ja liimauksesta tulee kestävämpi. Jos rakoja tulee, suosittelen käyttämään polyuretaaniliimaa, joka täyttää raot.

Kuva 2.

Reunarimat liimattuna. Homma on syytä tehdä suoralla alustalla huolehtien, ettei liimaudu alustaan kiinni. Kapalevyn pinta sietää maalarinteippiä, mutta irrotuksessa on syytä olla varovainen. Jos koko liimasauman teippaa, imeytyy liiman kosteus kapalevyn kartonkiin, mutta se ei ole katastrofi.

Kuva 3.

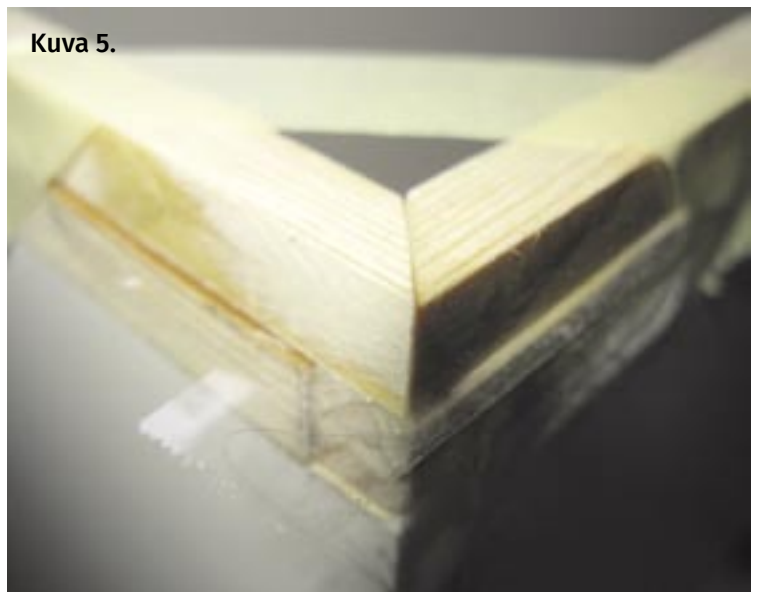
Tein päätykappaleisiin kolot lattialevyjen rimoja varten. Käytin kuvan balsasahaa ja askarteluveistä.

Kuva 4.

Päädyt ja pari lattialevyä liimauksessa. Liimauksen kuivuttua laitoin päälle takalevyn rimat ja liimasin niistä kehikon takalevyn ympärille. Nurkissa talon rungossa on pätkät kirkasta teippiä kehikon kulmien liimasaumojen kohdalla, ettei takalevykehikko tartu kiinni talon runkoon.

Kuva 4.**Kuva 5.**

Tässä se kirkas teippi näkyy kissankarvalla koristettuna. Talon etupuolen kehikot kasasin samalla tavalla rungon päällä, niitä on vain kaksi kappaletta ja saranoin ne ovien tapaan. Takalevy tulee ruuveilla kiinni, jotta remppaaminen on tulevaisuudessa helpompaa.

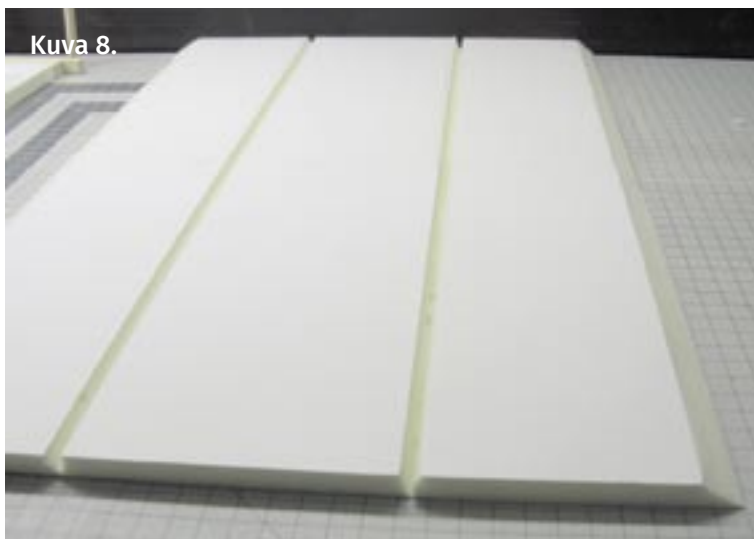
Kuva 5.**Kuva 6.****Kuva 6.**

Rimoja voi myös jatkaa ja silloin ne kannattaa katkaista 45 asteen kulmaan, niin saa hiukan enemmän liimapintaa. Jos listoitat taloa myös 1:1 koossa, niin listat kannattaa jatkaa samalla tavalla ja liimata liitos, niin jatkos on huomaamaton.

Kuva 7.

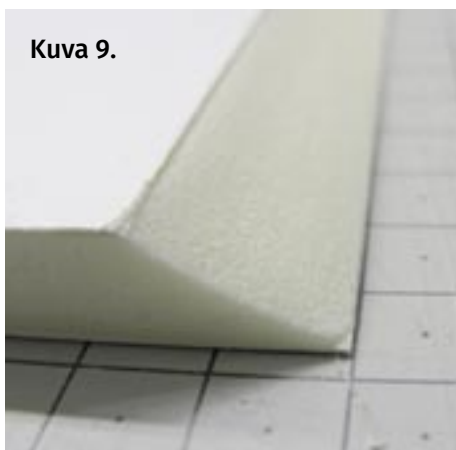
Talon etuseinä koostuu kahdesta samankokoisesta levystä. Vasemmanpuoleiseen aion tehdä erkkerin ja oikeanpuoleiseen tulee pieni avokuisi ulko-ovineen.

Kuva 7.

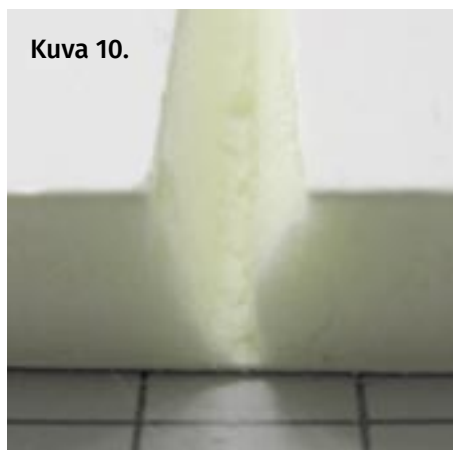
Kuva 8.

Liimasin pari levyn palaa toisiinsa kiinni, että sain erkkeriä varten riittävän suuren palan levyä. Kulmien kohdalle tein v-urat, jotka on kartongin tasolla 6 mm leveät ja reunaviisteet ovat 15 mm.

Kuva 9.

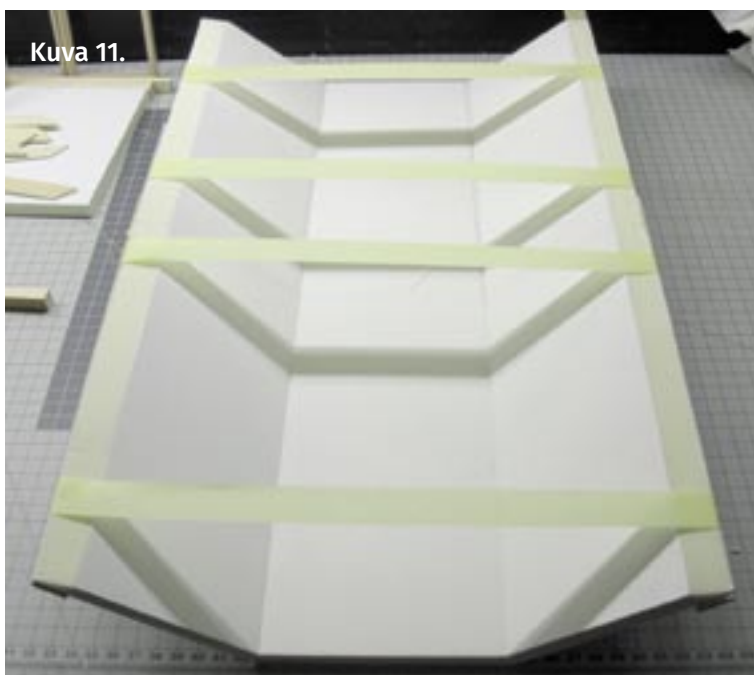
Erkkerilevyn viistottu reuna, jossa sisäpuolen levy on 15 mm kapeampi/reuna, kuin ulkopuolen levy. Ilmoitan viisteen näin siksi, että ei tarvita astemittaa ja sillä hankalahkoa mittausta.

Kuva 10.

Kuva 10.

Erkkerin saumoissa ulkopinta on ehjä, sisäpinnassa on siis 6 mm rako ja kapalevy on leikattu v-uraksi. Taivutettuna sauman kohta tulee keskelle leikattua uraa.

Kuva 11.

Tätä juttua varten oli tarkoitus saada rakennettua taloa niin pitkälle, että saisin otettua kuvan, josta näkisi miltä se tulee näyttämään. Napapiirin sankareita lainaten: "siihen tuli pari muuttujaa" ja homma ei edennyt niin pitkälle. Taloon tulee erkkeri, kattoikkuna, katettu ulko-ovi, jonka päällä jonkinlainen parveke/terassi ja sisällä kierreportaat. Keräsin Nukkekotiharrastajat -ryhmässä joitakin harrastajien haaveita ja toteutan niitä tähän taloon. Ajattelin, että materiaalit, tekotapa ja leikkauskuva pitää julkaista kerralla, jolloin kuka tahansa voi aloittaa vastaavan projektin, odottamatta jutun seuraavaa osaa. Tulen tekemään taloon sähköt, ikkunoita ja ovia, sekä kokeilemaan erilaisia verhoiluvaihtoehtoja. Teen verhoilukokeilut erillisille levynpalasille, jotta voin näyttää miten niitä toteuttaisin. En halua elvistellä ja esitellä mitään monimutkaista, vaan pyrin toteuttamaan asiat mahdollisimman yksinkertaisesti ja vähillä työkaluilla, jotta näette, ettei se välttämättä ole niin vaikeaa kuin ehkä luulette. Minulla on mahdollisuus käyttää kohtuu suurta määrää koneita, mutta tämän talon haluan toteuttaa vain käsityökaluja käyttäen ja niistäkin vain perustyökaluja, jotka eivät ole kalliita ja joille löytyy nukkekotiharrastuksessa käyttöä myöhemminkin. Tämä on vain yksi toteutustapa, oikeaa tai väärää ei sen suuremmin ole.

Tarkoitukseni on lahjoittaa talon runko/aihio jollekin pienellä budjetilla harrastavalle. En siis maalaa taloa ja ovet sekä ikkunat tulevat olemaan irrallaan maalauksen helpottamiseksi. Teen ne kuitenkin viimeistelyä vaille valmiiksi ja kerron myös kiinnitystavan. Sisustusta en tee, mutta kerron yhden tavan miten kiinnittää keittiön kaapit niin, että ne on helppo irrottaa. Jos tykkää sisustaa ja rakennella uusia kaapistoja, voi vaihtaa ne minuuteissa. Toteutan myös yhden tavan ripustaa tauluja yms. sisustustavaraa seinille.

Kuva 11.

Laitoin erkkerin v-uriin liimaa ja taivutin ne kiinni kuivumaan. Teippien alle laitoin Bilteman tikut suojaamaan reunaa ruttaantumiselta, mutta en älynnyt ottaa niistä kuvaa.

Kuva 12.

Teippiä, purkkaa ja rautalankaa riittävästi, niin sain sen verran väliaikaista kasausta aikaan, että pystyin ottamaan kuvan, josta edes hiukan saa mielikuvaa, miltä talo tulee näyttämään. Erkkeeriin on piirretty ikkunan paikkoja, mutta ne eivät jää ainoiksi. Ulko-oven aukon leikkasin ja sen yhteyteen tulee katos ja parveke ja tietysti myös ikkunoita. Erkkerin katon levyn leikkausta varten olen tehnyt sommitelman Biltteman tikuista. Seuraavassa osassa on leikkauskuva siitä, kattoikkunasta ja muista osista, jotka tästä vielä puuttuvat. Haluan, että katto on levystä leikatavissa, mutta sen muodon määrittelemiseksi tarvitaan tuota tikku rakennelmaa. Talon katon reunasta puuttuvat vielä rimat tässä kuvassa.

Kuva 12.

Pääty 230x530mm	Pääty 230x530mm	Erkkeri 320x530mm	Etuseinä 435x510mm	Etuseinä 435x510mm
Lattia 980x230mm			Takaseinä 510x890mm	
Lattia 980x230mm				
Lattia 980x230mm				
Katon lape 230x1000mm			Otan mielelläni vastaan ideoita miten toteuttaisin tuon pienellä budjetilla harrastavan etsinnän, jolle talon lahjoitan. Pakettiin tulee mukaan pieni määrä erilaisia materiaaleja, jotta talon sisustus pääsee heti alkuun ilman suurempia hankintoja. Myös talon toimitustapa perille on vailla toteutustapaa. En ole roope ankka, joten kustannukset on se asia jota puntaroin. Aikaa minulla on, joten voin vaikka viedä talon perille.	
Katon lape 230x1000mm				
			Oslak	

Siniturkoosi kauneus lumosi Egyptin pasta -kurssilla

Teksti: Maria Rinne

Kuvat: Jyväskylän Nukkis-Ystävät

Maailman ollessa muutosten äärellä, on ihana huomata, että Nukkis-Ystävien kerho tuo valoa iltoihin. Yhdessä kokoonnumme ja keksimme huippu ideoita, kädentaitoja tehden ja uutta oppien. Jossain vaiheessa jäimme pohtimaan, kuinka mahtavaa olisi saada eri materiaaleista muun muassa astioita, ruukkuja, taulunkehyskiä ja erilaisia laattoja rakennusprojekteihimme. Keksimmekin, että olisi todella mielenkiintoista päästä kokeilemaan Egyptin pasta, joka oli meille kaikille aivan uusi materiaali. Mielenkiintoiseksi materiaalin tekee se, että koskaan ei oikeastaan tiedä täysin, minkä värisenä valmis tuote uunista tulee.

Egyptin pasta on materiaali, joka kehitettiin jo 4000 eKr Mesopotamiassa ja Egyptissä. Se on savea, joka on yleensä väriltään vihertävää tai siniturkoosia. Tämä Egyptin pasta on siinäkin mielessä mielenkiintoista, että se on itselasittuva. Savessa olevat suolat nousevat kuivumisvaiheessa pintaan ja polttovaiheessa muodostavat lasitteen. Tämän vuoksi savea työstäessä on pidettävä huolta työturvallisuudesta. Pastaa saa käsitellä vain kertakäyttöhanskat kädessä, mielellään hengityssuojain kasvoilla ja kostea liina pöydällä käsien alla, johon ylimääräiset savenpölyt laskeutuvat. Kostea alusta takaa sen, ettei lasitetta jää pölyämään hengitysilmaan.

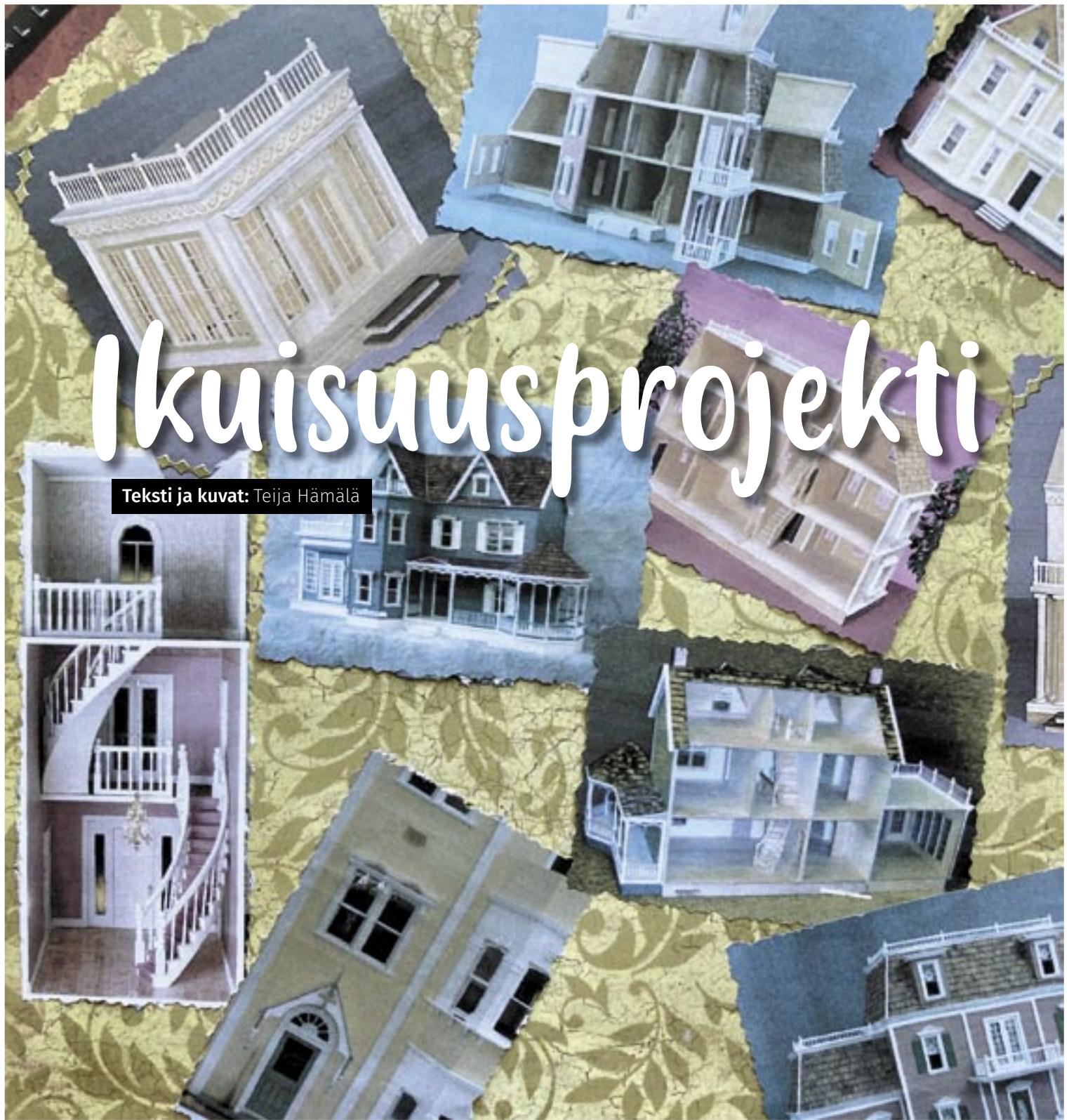
Ensimmäisellä kurssikerralla opettajamme Nipa Seväkivi kertoi meille Egyptin

pastan historiasta ja pääsimme tekemään erilaisia töitä. Teimme astioita ja ruukkuja omin käsin muotoillen, mutta myös silikonimuoteilla sai tehtyä hienoja laattoja ja kehyksiä. Nappien, leimasimien ja pitsien avulla töihin sai puolestaan kivoja yksityiskohtia koristeiksi.

Toisella kurssikerralla putsasimme kuivuneiden töiden pohjat hyvin, mutta varovasti. Tämä takasi sen, että työt eivät jää polttovaiheessa alustaansa kiinni ja hajoa. Egyptin pasta tarvitsee vain yhden polttokerran ja olikin ihana joulun alla laittaa pakettiin pieniä astioita, kippoja ja kuppeja, joista jokainen oli täysin uniikki yksilö. Koskaan ei tiedä, minkälainen työ poltosta ulos tulee, mutta siniturkoosi väri lumosi meidät kaikki. Kurssin järjestämisen mahdollisti saamamme nukkekotiyhdistyksen kerhoavustus.

Teksti ja kuvat: Teija Hämälä

Ikuisuusprojekti

Muistelin, milloin olen aloittanut tämän ikuisuusprojektin. Täytyi käydä tarkistamassa vanhasta blogista koska olen laittanut ensimmäisiä päivityksiä kartanosta, ne olivat keväältä 2007. Voiko siitä olla jo 15 vuotta, kun aloitin?

Ikuisuusprojektini on kartano, jonka halusin rakentaa alusta asti itse, oman suunnitelmani mukaan. Rakennus sijoittuu 1850-luvulle. Sen arkkitehtuuria ja sisustamista hallitsevat kertaustyyli, joka muunteli ja lainasi surutta menneiden tyylikausien muotoilua. Tyyli pohjautuvat aikakaudella vallinneeseen romantiikkaan. Kartanossa eletään 1890-luvun loppua, jolloin Jugend tekee tuloaan sisustukseen ja pukeutumiseen.

Mistä aloittaisin?

Ison nukkekodin rakentaminen vaatii sitoutumista pitkään projektiin. Rakentaminen ja sisustaminen ovat aikaa vievää ja eteen tulee mitä kummallisimpia haasteita. Miniatyyrihän eivät vie paljon tilaa; tämä ei kyllä pidä paikkaansa, nukkekodit vievät tilaa! Ne vaativat pöydän, hyllyn tai lipaston, jonka päällä niitä pidetään - tai mieluiten oman huoneen.

Kun aloin suunnitella nukkekodin rakentamista, selailin nukkekotilehtiä, -kirjoja ja -blogeja, joista keräsin kuvia ja ideoita.

Lopulta päädyin suunnittelemaan nelikerroksisen nukkekodin, jossa on kahdeksan huonetta.

Nukkekodin korkeus on 110 cm, leveys 100 cm, huonesyvyys 46 cm ja huonekorkeus 26 cm.

Ensimmäiseen kerrokseen tulee kyökki, eteinen ja ruokasali, toiseen kerrokseen salonki, eteinen ja rouvan kammari, eli budoaari. Kolmanteen kerrokseen herrainhuone, eteinen ja makuukammari. Neljänteen kerrokseen kirjasto, kylpyhuone ja lastenhuone. Ullakolle tulee piikojen pienen pieni huone.

Osat leikkasin kansalaisopiston nukkekotikurssilla 10 ja 6 mm paksuisista mdf-levyistä. Ikkunat ja ovet päätin ostaa valmiina, sillä niiden valmistamiseen minulla ei riittä taito. Ensimmäinen työ osien leikkauksen jälkeen oli ikkuna- ja ovireikien auki leikkaus, niin että valmiit ikkunat ja ovet sopivat aukkoihin vielä osien maalauksen ja tapettien jälkeen. **Kuva 1.**

Seuraavaksi kasasin rungon ja laitoin kahden ensimmäisen kerroksen väliseinät ja lattiat, niin että runko pysyy tukevasti kasassa. Tapetit päätin laittaa huoneisiin sitä mukaa, kun huone valmistui. **Kuva 2.**

Talon sisustuksen suunnittelu

Kertaustyylin aikaan muodikkaat porvariskodit sisustettiin vallitsevan kaavan mukaan. Salonki oli yleensä uusrokokoo- tai uusrustavilaistyylinen, ruokasali uusbarokkia tai uusrenessanssia ja herrainhuone uusrenessanssia, johon yhdistettiin usein turkkilaistyyliä. Rouvien kammari edusti usein uusrokokoota.

Mies ja nainen hallitsivat omia tilojaan

Talon vauraus perustui isännän uraan. Talon toiseen päähän sijoitettiin isännän käyttämät huoneet ja toiseen päähän emännän reviiiri. Yleistä oli, että nainen hallitsi omia tilojaan ja mies omiaan.

Kuva 2.

Kuva 3.

Ensimmäinen valmis huone kartanossani on kyökki, joka valmistui maaliskuussa 2009.

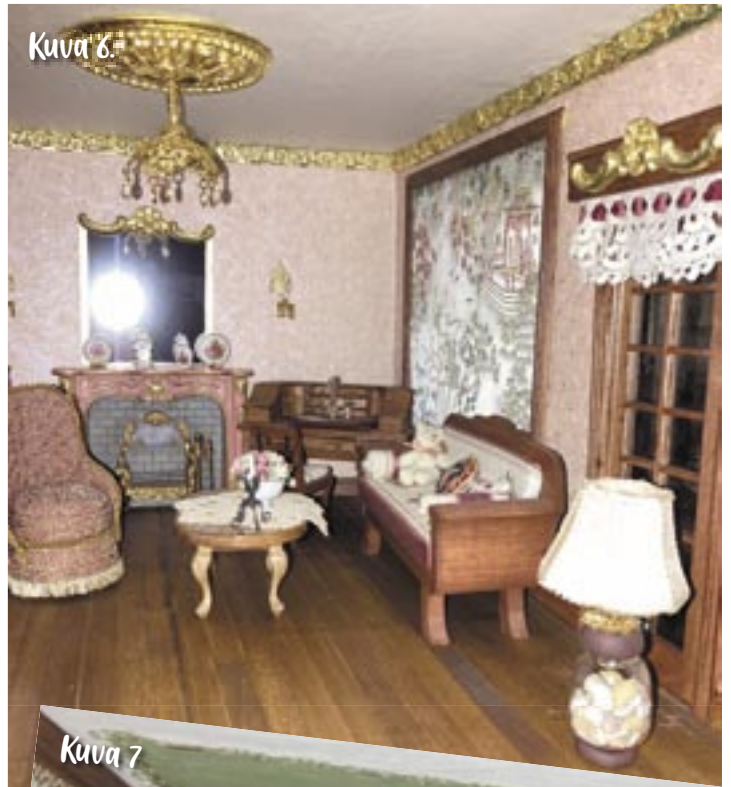

Kuva 4. Seuraavaksi valmistui eteinen toukokuussa 2009.

Isännän valtakuntaan kuului herrainhuone, jota sanottiin myös kirjastoksi tai tupakkahuoneeksi. Koska huone toimi koko talon komentokeskuksena, suuri kirjoituspöytä oli oleellisin kaluste. Sisustusesineet saivat mielellään korostaa työteliäisyyttä, älyä ja perheen pään valta-asemaa. Kirjaston sisällön oli oltava laadukas, koska se paljasti perheen kirjallisen maun.

Emännän tiloihin kuuluivat makuukammarit, kyökki, piikojen kammarit, lastenkammari sekä rouvain kammarit, jota kutsuttiin myös hienommin budoaariksi. Budoaari oli sisustettu usein keveän naiselliseksi. Naiset vetäytyivät sinne seurustelemaan ja se toimi taloon saapuneiden vieraiden odotteluhuoneena. Budoaari syntyi 1700-luvulla. Tärkein huonekalu oli sielläkin kirjoituspöytä, jonka ääressä naisten oli suotavaa suunnitella taloudenpitoa. Muita sopivia puuhia oli romaanien lukeminen, käsityöt ja kirjeiden kirjoittaminen.

Kuva 6. Rouvien kammarit valmistui joulukuussa 2009.

Runsaus oli tavoiteltua ja kaunista

Herrasväen kotien sisustamisen pääperiaatteena pidettiin mukavuutta. Pehmeät sohvaryhmät olivat salongin keskus. Jäykkien tuolien rinnalle kehitettiin mukavia kalusteita, kuten leposohvia eli seslonkeja. Runsailla tekstiileillä ja perheenemännän käsitöillä huoneisiin luotiin lisää turvallisuuden tunnetta. Runsaus oli kaunista ja vaaleita pintoja pidettiin häiritsevänä.

Kuva 7. Salonki valmistui toukokuussa 2010.

Kuva 5. Ruokasali valmistui samoinhin aikoihin edellisellä sivulla olevan eteisen kanssa toukokuussa 2009.

Aikakaudelle oli muotia seurata sisustusoppaita ja ulkomaalaisia lehti ja etsiä niistä ideoita. Virikkeitä antoivat esim. Robert Kerrin *The Gentlemen's House* (1864) tai Jacob Falken ruotsista käännetty teos *Konsten i hemmet* (1876). Ensi kertaa saatettiin käyttää myös ulkopuolista sisustajaa, joka oli perheelle tuttu arkkitehti tai taiteilija. 1880-luvulta vuosisadan loppuun elettiin huonekaluverhoilijoiden eli "tapetserareiden" kulta-aikaa. Muodissa oli kalusteiden ympäriverhoilu. Suosittu kaluste oli mm. Emma-tuoli, joka esiteltiin ensi kertaa vuonna 1837, mutta se yleistyi vasta vuosisadan puolenvälin jälkeen. **Kuva 9.**

Kartano valmistuu pikkuhiljaa

- ✓ Ensimmäinen valmis huone kartanossani on köökki, joka valmistui maaliskuussa 2009. **Kuva 3.**
- ✓ Seuraavaksi valmistui ruokasali ja eteinen toukokuussa 2009. **Kuvat 4 ja 5.**
- ✓ Rouvien kammari valmistui joulukuksi 2009. **Kuva 6.**
- ✓ Salonki valmistui toukokuussa 2010. **Kuva 7.**
- ✓ Makuukammari on aloitettu joskus loppuvuodesta 2010. **Kuva 8.**

Miestenhuoneeseen on valmiina kierreportaat, jotka vievät kirjastoon.

Nähtäväksi jää milloin loput huoneet valmistuvat, yhden tai 10 vuoden kuluttua, tai ei koskaan.

Toivottavasti tämä juttu antaa vertaistukea muillekin, jotka ovat aloittaneet ikuisuusprojektin tai haaveilevat aloittamista.

Teija

Kuva 9.

Lähteet: Hagelstam, K. & Koskinen, R. 2005. *Kartanoita ja porvariskoteja - Sisustuksia ja tapakulttuuria 1800-luvun Suomessa.*

pieni Ihmeellinen MAAILMA
-tapahtuma kaikille!

ESPOON OTAHALLI, Otaranta 6
10.-11.9.2022
Avoinna la 10-18, su 10-16

Vanhon lelujen keräily, nukkekodit, autoradat, pienoishjunat, muovimallit jne.

Liput 10€/5€

Tervetuloa!

Ihmeellinen Pieni Maailma

Tapahtuman järjestäjät ja yhteydenotot:
Mallikauppa, otto@mallikauppa.fi
Erika Pukki, ensipukkipajaset.fi

Lundbyn lumoissa

Teksti & kuvat: Susanna Kujanpää

Olen aina elämässäni tykännyt kaikenlaisista miniatyyriasioista ja -esineistä. En pelkästään nukkekodeista, vaan mm. pienoishunarat, pienoismallit autoista yms. viehättävät minua. Nukkekotiharrastukseni ja ministely on ollut piilevänä elämässäni mukana kauan. Kun tyttäreni sai joululahjaksi Lundby-nukkekodin vuonna 2004, lähti harrastukseni siitä käyntiin hieman vauhdikkaammin. Yhdessä touhuttiin nukkekodin kanssa ja joululahjojen hankkiminenkin oli helppoa, kun pukinkonttiin sai aina valita uusia Lundby-tuotteita. Talo on edelleen meillä olemassa ja esillä. Minulla oli itsellenikin lapsena Lundby-talo, mutta siitä en muista juuri mitään muuta kuin oman äitini tekemiä huonekaluja ja tähän päivään saakka säilyneen pienen nukkekodin nukkekodin, joka onkin nykyään keräilyesine.

Elämä oli kuitenkin kiireistä, elin ruuhkavuosia ja harrastus oli on/off -tilassa, enkä ihan päässyt liekkeihin ajan puutteen tähden. Myöhemmin kuitenkin elämä on hieman rauhoittunut ja ministelylle on jäänyt sopivasti aikaa.

Dallas-talon olohuoneessa katsellaan luonto-ohjelmaa televisiosta ja luetaan kauhulla korona-uutisia iltalehdestä. Tämän huoneen erikoisempiin esineisiin voisin luetella vihreän Arne Jacobsenin Egg -tuolin.

Dallas-talon master bedroom, päämakuuhuone. Onko häät tiedossa, kun häämekko roikkuu esillä? Kulusta tuolia voidaan pitää myöskin keräilyesineenä, se juhlistaa Lundbyn 40-vuotispäivää.

Dallas-talon keittiön viereen olen laittanut yhdistetyn eteisen ja konttorihuoneen. Lundby -harrastuksessa on ominaista myös keräily ja tässä huoneessa onkin todellinen keräilijän aarre! Kirjoituspöytä tuoleineen.

Dallas

Dallas-talon yläkerran toinen huone on nuorten oma soppi.

Småland

Kivan bilis-illan jälkeen on mukava siirtyä viereiseen huoneeseen saunomaan ja chillaamaan.

Dallas

Dallas-talon alakerrroksesta löytyy myös hevostalli hevosineen. Hevostallissa olen käyttänyt Lundby -tuotteiden lisäksi mm. Schleich -tuotteita, jotka ovat samaa mittakaavaa kuin Lundby.

Småland

Småland

Småland

Småland-talon alimmasta lisäkerroksesta löytyy man cave, rentoutumishuone baareineen aikuisen makuun.

Lastenhuoneen katossa roikkuu omatekemä valaisin ja lattialla paljon pieniä esineitä, joita olen saanut kanssaharrastajilta. Tämän talon olen uudelleen tapetoinut kauttaaltaan.

Tämä onkin nukkekotiharrastuksen parhaita puolia; se ei pyydä mitään, jos juuri sillä hetkellä sille ei ole aikaa. Sisustuksia yms. voi tehdä, kun on sopiva aika. Tämä ei pakota mihinkään säntillisyyteen, jos vaan itse malttaa olla sorkkimatta.

Harrastuksena tämä on hyvin koukuttavaa, sen taitaakin tietää jokainen; kun antaa pikkusormen, vie se koko käden. Harrastan vain Lundby-nukkekoteja, mutta minulle ei ole tärkeää se, onko kaikki tavarat nukkekodissa aitoja Lundby-tuotteita. Jos jokin tavara miellyttää ja on kooltaan sopiva, kelpuutan sellaiset ilolla nukkekotiini, vaikeivat aitoja olisikaan. Mittasuhteissa olen hieman tarkempi, ylisuuria tavaroita en kelpuuta. Nukkekodeistani löytyy myös itse tekemiäni tuotteita. Askartelen mm. pieniä elintarvikepaketteja, kuten kahvia, sokeria, keksipaketteja yms. Teen verhoja, petivaatteita, tyynyjä, mattoja, valaisimia ja joskus yritän tehdä asukkaille vaatteitakin.

Korona-aika sai nukkekotiharrastajat etätöissä syventymään enemmän harrastukseen, ihan maailmanlaajuisesti. Monet harrastajat ympäri maailman ovat kertoneet, että joillekin jopa hieman unohduksiin jäänyt harrastus heräsi uudelleen henkiin. Samoin keskustelua on käyty siitä, kuinka hyvänä terapiana nukkekotiharrastus on toiminut vaikeina aikoina. Itse allekirjoitan tämän myös. Olen myös saanut viime vuosina ihan mahtavia ystäviä elämäni tämän harrastuksen kautta, ja heistä iloitsen.

Susannan harrastusta voit seurata lisää Instagramissa tililtä lundbysusanna.

Lundby Småland talon eteisessä voi ihastella kylään tullessaan vaikka kirjahyllyn pienen pieniä Mariskooleja, nekin taitavan käsityöntekijän valmistamia. Lundbyn mittasuhte on 1:18 mutta kansainvälisillä markkinoilla liikkuu myös 1:16 Lundby-tavaroita.

Lundby Småland keittiön tunnelmia. Keittiöstä löytyy pullan tuoksun lisäksi Lundbyn alkuperäisiä esineitä, omia askarteluja ja muiden käsityöntekijöiden valmistamia tuotteita. Katossa roikkuva lamppu ei ole Lundbyn valmistama.

Sinisiin hetkiin ja rauhallisiin uniin sävytetty Småland-talon master bedroom, talon päämakuuhuone, joka on sisustettu samoin ajatuksin kuin talo on muutenkin; kunhan vaan kaikki sopii yhteen ulkonaallisesti, ei kaiken tarvitse olla Lundbyn tavaroita.

Lundby Småland kylpyhuoneessa on kaikki tarvittava pyykinpesuun ja peseytymiseen. Kylppäristäkin löytyy omia ja muiden tekemiä tuotteita.

Teksti & kuvat: Astrid Pousi

Matka Kensingtonin nukkekotimessuille 3.-7.12.2021

Koronapandemia on muuttanut ja rajoittanut ihmisten elämää jo kohta parin vuoden ajan. Meidän piti matkustaa Lontooseen joulukuussa 2020, aikomuksena käydä mm. nukkekotimessuilla. Hotelli oli varattu ja mietimme sopivia lentoja.

Sitten maat yksi toisensa jälkeen alkoivat rajoittaa maahan tuloa ja tapahtumia peruttiin. Saimme matkajärjestäjältä lahjakortin jo maksetuista hotelliyöpymisistä. Ei auttanut kuin odotella tilanteen paranemista.

Syksyllä 2021 alkoi vaikuttaa siltä, että pääsisimme vihdoin lähtemään. Alkuperäinen hotelli London Elizabeth Hotel oli tietysti täyteen buukattu ja jouduimme etsimään uuden samalta alueelta. Saimme huoneen Corus Hotel Hyde Park -nimisestä hotellista. 4 yötä kahdelta ihmiseltä maksoi 530 € ja aamiaiset erikseen yhteensä 110 €. Hotelli sijaitsi aivan Hyde Park -puiston vieressä Kensingtonin kaupunginosassa. Alue on rauhallinen ja siellä on paljon kauniita vanhoja rakennuksia.

Lennot varasimme Finnairilta, ne maksoivat edestakaisin kahdelta 738 € + peruutusvakuutus 45 €. Ennen matkaa piti täyttää erilaisia lomakkeita mm. Passenger Locator Form (PLF) ja varata aika koronatestiin määränpäästä. Tilasimme Lontoon lippu.fi -palvelusta Oystercardit kummallekin ja niihin ladattiin n. 40 punttaa eli n. 53 €. Ne käyvät maksuvälineenä julkisessa liikenteessä. Sitten jännitettiin muuttivatko matkustusrajoitukset, vai toteutuuko matkamme todella.

Ensimmäinen matkapäivä

Viimein koitti matkapäivä. Hento lumi peitti kotimme pihaa, kun nousimme taksiin varhain aamulla. Lentokentällä ei ollut ruuhkaa. Lähtöselvitys ja turvatarkastus sujuivat todella nopeasti. Koronapasseja piti näyttää ja koneeseen noustessa tarkastettiin PLF -lomake.

Heathrown kentällä ei ollut minkäänlaisia tarkastuksia, vaan kävelimme suoraan koneesta laukkuja odottamaan. Laukut saatuaamme lähdimme etsimään taksia, joka veisi meidät koronatestiin.

Testaus ei kauan kestänyt ja pääsimme palaamaan bussilla takaisin kentälle, josta jatkoimme metrolla hotellille. Jäimme pois Paddingtonin asemalla, josta oli noin 10 minuutin kävely hotellille. Myöhemmin tajusimme, että Lancaster Gaten asema oli lähempänä hotellia.

Huoneemme oli pieni, mutta siisti ja äänieristys oli hyvä. Ikkunasta oli näkymä Hyde Parkiin. Tulopäivänä kävimme tutustumassa puistoon ja hotellimme lähiympäristöön.

Toinen matkapäivä

Seuraavana aamuna nousimme ajoissa, että ehtisimme hyvissä ajoin nukkekotimessuille. Aamiainen oli runsas ja monipuolinen. Lähdimme liikkeelle jalkaisin, koska matkaa messuille oli vain noin 2 kilometriä. Sää oli aurinkoinen ja lämmintä oli päälle 10 astetta. Kävelimme Hyde Park -puiston halki. Oli lauantai, joten liikkeellä oli runsaasti perheitä ja muita ulkoilijoita. Ihailtavan hienosti koirat kulkivat vapaina omistajiensa läheisyydessä. Pienet tulevaisuuden bechhamit harjoittelivat tarmokkaiden valmentajien ohjaamina pienissä ryhmissä ympäri puistoa. Suuren tekolammen rannalla oli joutsenia ja muita vesilintuja. Harmaanvalkoiset oravat vipelsivät sinne tänne etsien syötävää. Missään en ole nähnyt niin paljon oravia yhdellä kertaa.

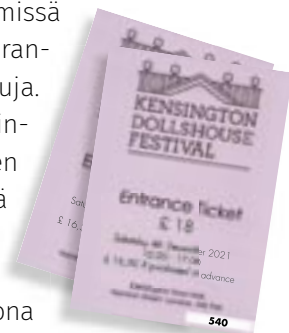
Pian saavuimme Horton Streetille, jossa messupaikka sijaitsi. Ulkona tarkastettiin liput ja koronapassit. Ennakkoliput

maksoivat kahdelta 33 €. Myyjien ja tavarain määrä oli myyristävä. Olin etukäteen tutustunut myyjien tuotteisiin Kensington Dollhouse Festivalin nettisivuilla ja tiesin missä olivat minua eniten kiinnostavat esineet. Myyntipöytien luona ei ollut merkittävää ruuhkaa ja käytävät olivat väljiä. Messuilla oli käytössä "one way system", joten edestakaista liikettä ei pahemmin ollut. Kanttiinissa kävimme nauttimassa limut ja kolmioleivät. Nämä kustansivat 14 €.

Kokonaisuutena messut olivat ihana kokemus ja vaikka rahaa kului, sain kyllä vastinetta rahoille. Tämä matka muutti käsitykseni messujen hintatasosta. Oli toki kalliita esineitä, mutta oli myös erittäin paljon edullisia tavaroita ja valikoimaa oli hurjan paljon.

Matkalla hotellille kävimme lounaalla pubissa. Peruslounas oluineen maksoi n. 15 €/henkilö.

Levähdimme hetken hotellissa ja lähdimme metrolle tarkoituksena mennä illalliselle keskustaan. Monet muutkin olivat päättäneet samoin ja metrot olivat tupaten täynnä ihmisiä. Mahduimme juuri ja juuri kyytiin, kun asemalla jäi muutama ihminen pois.

Messuostoksia

KastleKelm Miniatures tekee mm. ilmeikkäitä nukkeja. Ostamani hippipariskunta maksoi yhteensä n. 140 € ja pääkallon koristama kirjapaino n. 8 €.

Little House at the Priory/Veronica Morris myi mm. koristeltuja kuusia n. 40 €/kpl.

Käsintehtyjä valaisimia löytyi Ray Storeylta. Ostamani lamput maksoivat 20-70 euroa kappale. Kaupantäälle sai hyvät asennusohjeet ja vinkit polttimoiden vaihtoon.

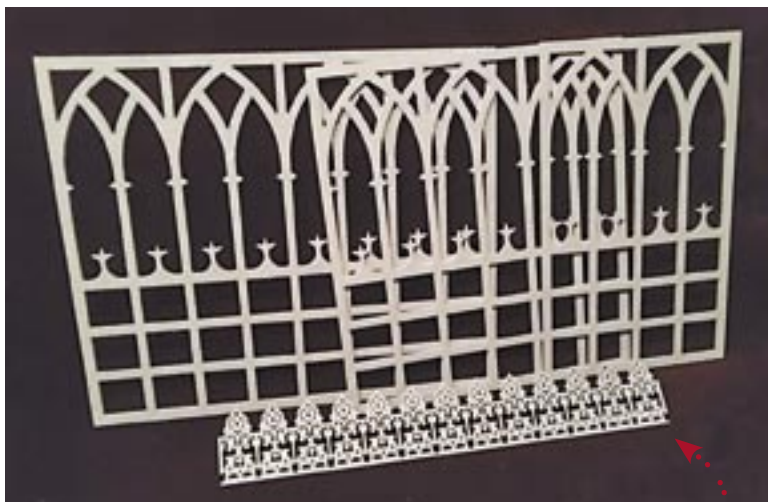
Robert Stubbs valmistaa Tudor-tyylisiä valaisimia, ovi-koristeita ja taloja. Hän myy myös Ebay:ssä, jos jotakuta kiinnostaa käydä ostoksilla. Messuilla hinnat olivat kuitenkin edullisemmat kuin verkkokaupassa.

Iso valaisin maksoi n. 70 €, seinälamppu n. 15 €, isot ovikoristeet n. 15 /pari ja pienet n. 1-4 €/kpl.

Nicola Mascallin pöydästä löytyi ristipistopakkauksia ja mm. soitto-kellon nauhoja n. 18 €/kpl ja seinävaate n. 53 €/kpl.

The Dollshouse Builderilta ostin laserleikattuja ikkunoita ja muita koristeita. Ne maksoivat n. 67 € yhteensä. Hän ei harmi kyllä lähetä tavaraa Suomeen, koska pelkää niiden rikkoutuvan kuljetuksessa. Kannattaa siis ostaa häneltä messuilla käydessä.

Erilaisia kittejä ja muita pieniä tarvikkeita mineilyyn löytyi Valerie Claire Miniaturesilta. Ostokseni häneltä maksoivat n. 35 €.

Replicast Miniatures myi ihastuttavia resiinistä valmistettuja koristeita. Hankkimani esineet maksoivat n. 4-17 €. Mielestäni ne eivät olleet kalliita.

Poistuimme metrosta Piccadilly Circusilla ja nousimme kadulle. Tungos oli uskomaton. Roi-kuin mieheni takinliepeessä peläten eksyväni ihmisten kulkiessa ohitsemme. Löysimme itsemme Sohosta. Sielläkin kaikki ravintolat tuntuivat olevan täynnä. Päätimme palata metroasemalle ja mennä keskustan ulkopuolelle. Kuinka ollakaan metroverkosto oli ylikuormittunut ja sisäänkäynnit suljettu. Ei auttanut kuin palata Sohoon ja yrittää etsiä joku paikka missä odotella tungoksen laantumista. Löysimme onneksi ravintolan missä oli tilaa ja pääsimme syömään.

Ruokailun jälkeen palasimme metroasemalle, joka oli taas auki ja liikenne toimi normaalisti. Olipas se seikkailu! Arvelimme, että lieventyneet rajoitukset olivat saaneet ihmiset niin runsaslukaisesti liikkeelle.

Kolmas matkapäivä

Seuraavana päivänä, sunnuntaina, menimme jalkapallo-otteluun Tottenham HotSpur -stadionille. Siellä pelasivat Tottenham vastaan Norwich. Ennakkoon tilatut liput maksoivat n. 110 €/henkilö. Stadion on melko uusi ja se on valtava. Sinne mahtuu 60 000 katsojaa. Vaikka en olekaan jalkapallofani, oli kokemus upea. Ottelu oli melkein loppuunmyyty.

Neljäs matkapäivä

Maanantaina ajelimme bussilla keskustaan Piccadilly Circusille ja suuntasimme Thames-joen rantaan. Sää oli sateinen ja päätimme mennä London Eyen kyytiin. Kahden hengen liput maksoivat yhteensä 78 €. Se tuntui kalliilta, mutta kerran elämässä... Jouduimme kulkemaan turvatarkastuksen läpi päästäksemme odottamaan vuoroamme. Turvavälit oli hyvin huomioitu ja meidän lisäksi kookkaaseen vaunuun pääsi yksi perhe. Sieltä ylhäältä avautuu kyllä hienot näkymät yli Lontoon. Päästyämme taas maankamaralle kuljimme joen varrella pienelle joulutorille, jossa ostimme kuumat viinit lämmikkeeksi. Olisimme halunneet käydä sotamuseossa, mutta se oli valitettavasti suljettu. Jonkin aikaa kierreltyämme palasimme takaisin hotellille.

Viides matkapäivä

Tiistaina oli kotiinpaluu. Lähdimme hyvissä ajoin kentälle ja ehdimme hyvin syödä siellä. Paluulento lähti hiukan myöhässä, mutta myötätuuli kuroi ajan umpeen.

Kokonaisuutena matkamme oli erittäin onnistunut. Pääsimme niihin tapahtumiin, joihin olimme ennalta aikoneetkin, pandemiasta huolimatta. Lontoossa on niin paljon nähtävää ja koettavaa, että tekemistä riittää useammallekin matkalle.

Hyllytalo

Ohjeet ja kuvat: Teija Hämälä

Näitä tarvitset:

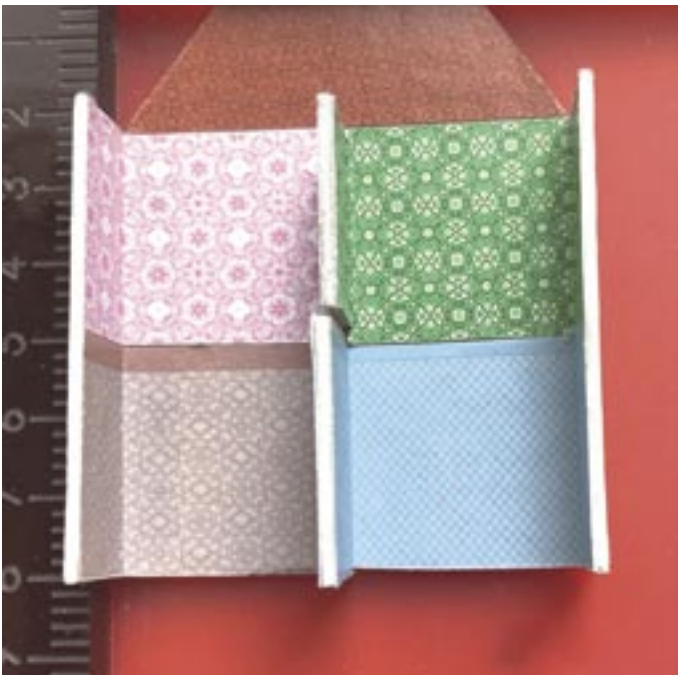
- ✓ 1 mm puupahvia
 - ✓ valkoista ja harmaata kalkkimaalia
 - ✓ tapettiprintit
 - ✓ liimaa (puikkoliimaa tapettien kiinnittämiseen ja EriKeeperiä osien kiinnittämisen)
 - ✓ 4 kpl 1x1 cm puupalikkaa jaloiksi
 - ✓ 2 kpl cocktailtikkua pylväiksi
 - ✓ 3 mm ohutta puurimaa kaiteiksi
- ✎ Leikkaa osat puupahvista. **Kuva 1.**
 - ✎ Maalaa valkoiseksi hyllyt, sivuseinien ulkopuolet ja katon sisäpuolet.
 - ✎ Maalaa harmaaksi katon ulkopuolet, kaiteet, pylväät ja jalat.

✎ Liimaa tapetit takaseinään. Älä leikkaa sivu- ja väliseinien tapettia irti. Tässä järjestyksessä liimaamalla se tukevoittaa talon kasaamista: liimaa ensin tapetit sivuseiniin ja sitten sivuseinät takaseinään. **Kuva 2.**

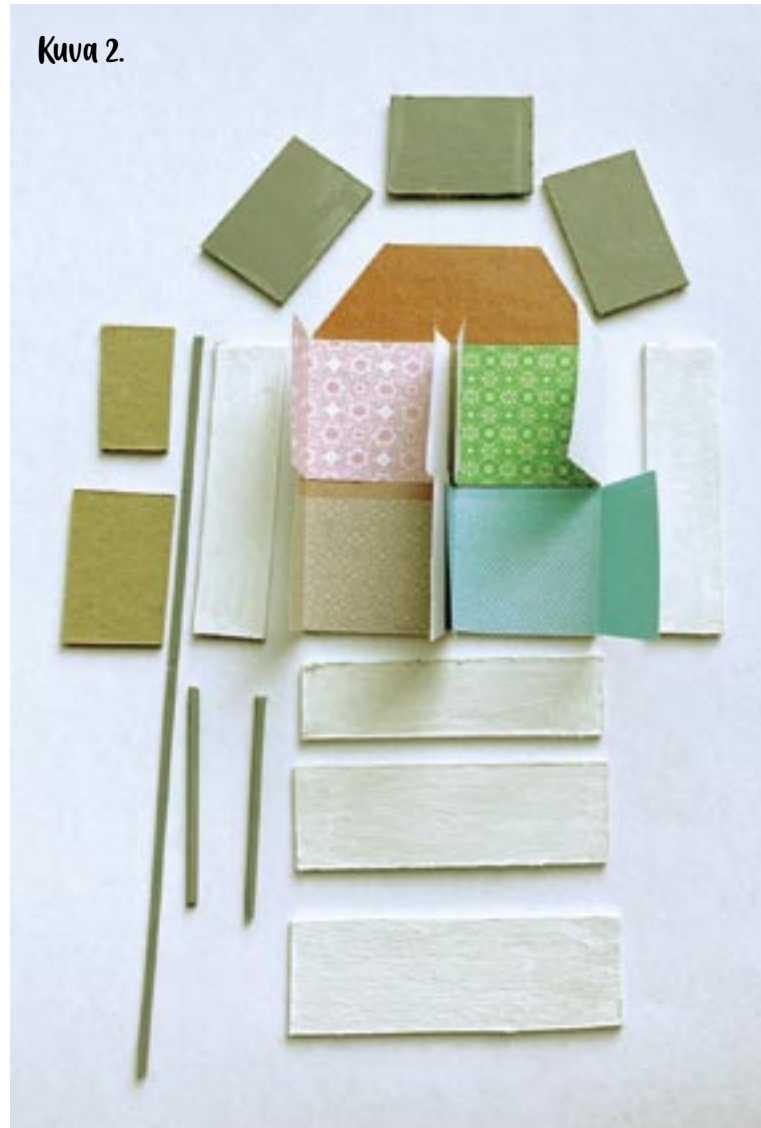
✎ Tee samoin väliseinille. Muista jättää väliseinien väliin tila keskihyllylle. **Kuva 3.**

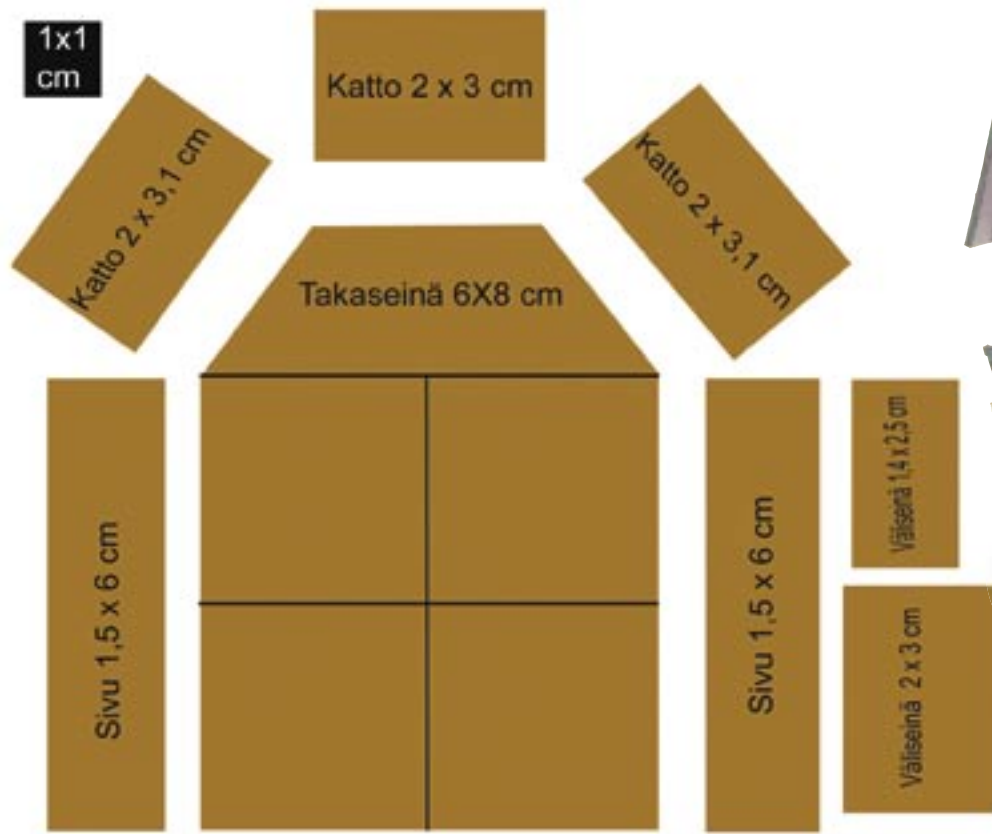
✎ Liimaa väli- ja ylähyllyt paikoilleen.

Kuva 3.

Kuva 2.

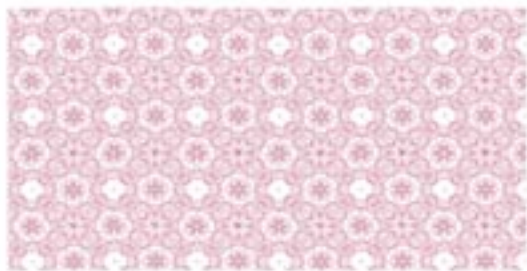

Kuva 4.

Vinkki:

Tässä 1:1 kaavat ja tapetit hyllytaloon. Leikkaa talon osat tukevasta pahvista.

Jos et halua leikata tapetteja lehdestä, ota sivusta värikopio tai käytä tapetteina pienikuviollisia skräppäyspapereita.

Kuva 1.

👉 Liimaa ensin katon sivuosa ja seuraavaksi keskiosa ja viimeiseksi toinen sivu. Hio tarvittaessa sivuseinän yläosaa niin, että katon ja takaseinän väliin ei jää väliä.

👉 Liimaa runko pohjalevyn päälle.

👉 Liimaa pylväät alakertaan ja pienet palikat jaloiksi pohjalevyn alle levyn kulmiin. **Kuva 4.**

👉 Leikkaa rimasta 5,8 cm kaide. Liimaa 7-8 mm pienet noin 0,5 cm välein. Liimaa kaide välikerroksen parvekkeelle, lisää päätyihin ja keskelle tukipalat. **Kuva 4.**

Rustiikkinen lautashylly

Ohjeet & kuvat: Sanni Ruokoselkä

Tarvikkeet:

- ✓ 1 cm x 0,2 cm balsarima
(voi käyttää myös balsalevyä)
- ✓ 1 cm ohut puulista
(käy myös esim. balsa)
- ✓ Kapeita kahvitikkuja tai muuta
kapeaa listaa
- ✓ Tulitikkuja
- ✓ Liimaa (esim. Tacky Glue)
- ✓ Akryyliimaaleja
- ✓ Askarteluveitsi
- ✓ Hiomapaperia

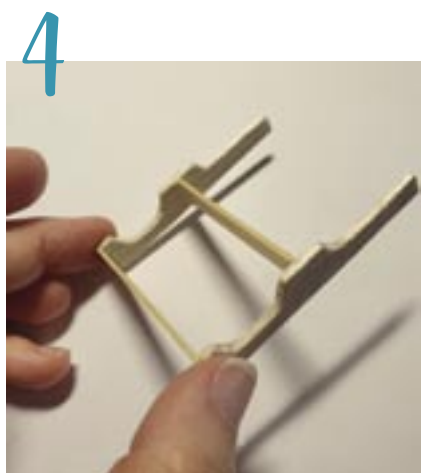
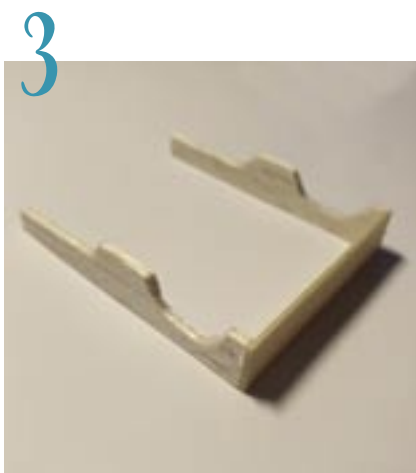
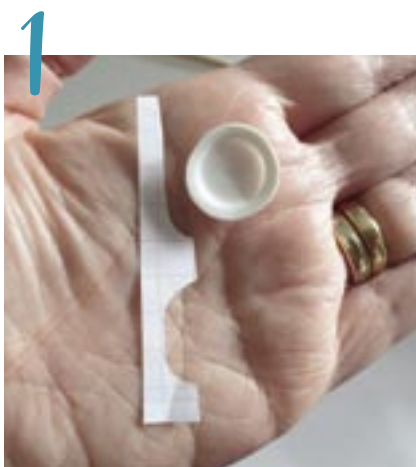
Tästä lautashyllystä tuli n. 6,3 cm korkea ja 5,2 cm leveä. Voit itse vaihtaa mittoja haluamallasi tavalla.

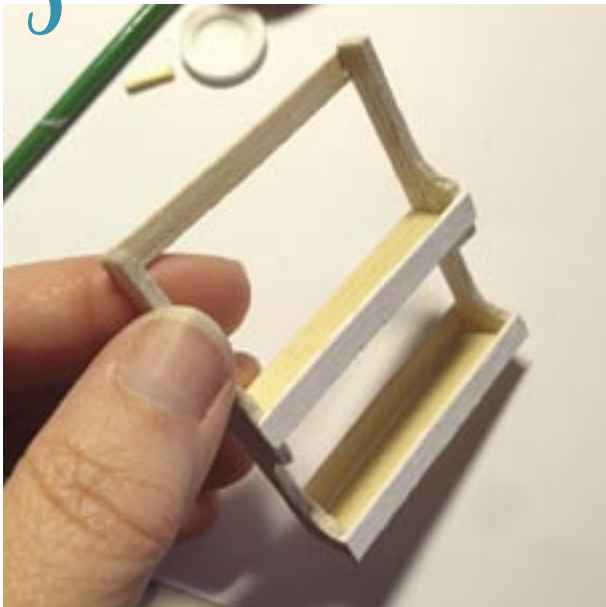
1. Ensin piirretään hyllyn sivujen malli. Jos sinulla on jo tiedossa mitä lautasia hyllyyn laitat, voit sovittaa lautasen kanssa kokoa, että se varmasti mahtuu. Oma malli on kokonaisuudessaan n. 6,3 cm korkea ja balsariman levyinen (1 cm). Tein malliin pienet kaarrokkeet, mutta kulmat voi jättää suorik-sikin.

2. Jäljennä malli balsaan ja leikkaa varovasti askarteluveitsellä irti. Hio varovasti hiomapaperilla reunoja ja kaarrokkeita. Balsa on herkästi murenevaa.

3 & 4. Ihan ensimmäisenä liimasin kapeasta puulistasta pohjan. Tämän pituus minulla oli n. 5,2 cm, mutta voit ihan itse valita, mikä levyisen tästä hyllystä haluat. Sen jälkeen liimataan välihyllly. Tämä on hieman lyhyempi kuin alin hylly, koska tulee hyllyn sivujen väliin. Leikkaa ensin vaikkapa hieman liian pitkä, jota voit sitten hiomapaperilla hioa sopivaksi. Testaa sopivuus aina ennen kuin liimaat paikoilleen.

5

5. Seuraavaksi liimasin kahvitikusta hyllyjen eteen reunat (kuvassa ovat maalatut, koska olivat jääneet aiemmasta projektista yli). Samoin ihan ylös takapuolelle liimasin tässä vaiheessa kapean takalevyn.

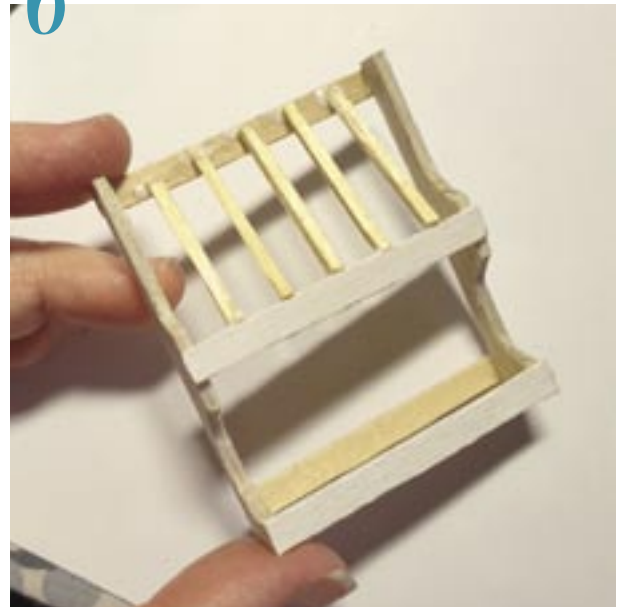
6. Tein tulitikuista lautasille paikat. Nämäkin onnistuu parhaiten, kun mitaat etulevystä takalevyn alaosaan sopivan mitan ja pilkot tulitikut sen mukaisesti. Laita niin monta tikkua mitä hyllyn leveyteen ja lautasen kokoon nähden menee. Itse laitoin 5 tikkua.

7. Tässä vaiheessa maalasinkin hyllyn ja erikseen yläosan eteen tulevan kapean listan (peittää tulitikkujen kiinnityskohtat). Kapean ylälistan liimasin vasta maalaamisen jälkeen paikoilleen, niin sai paremmin maalattua tikkujen tyvestäkin. Voit tässä vaiheessa maalata ja liimata myös hyllyn päälle tulevan listan (kahvitikusta).

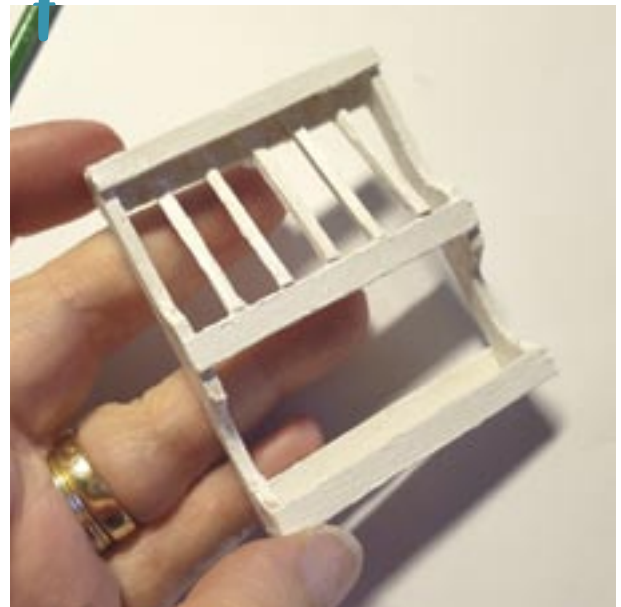
8. Takapuolelle tein vielä pystyrimat tulitikuista, etteivät lautaset kaatuile. Taaskin kannattaa ottaa mitta yhdellä tulitikulla ja leikata sen mukaisesti. Maalauksen tein ennen kiinnitystä. Muutoin voi olla hankala saada maalia joka puolelle.

9. Lopuksi vielä viimeistelin ruskealla akryylimaalilla vanhan ajan patinaa pintaan. Käytin ruskean maalin laittamiseen hammastikkua, ihan pieniä määriä kerrallaan. Valmis hylly viereisellä sivulla.

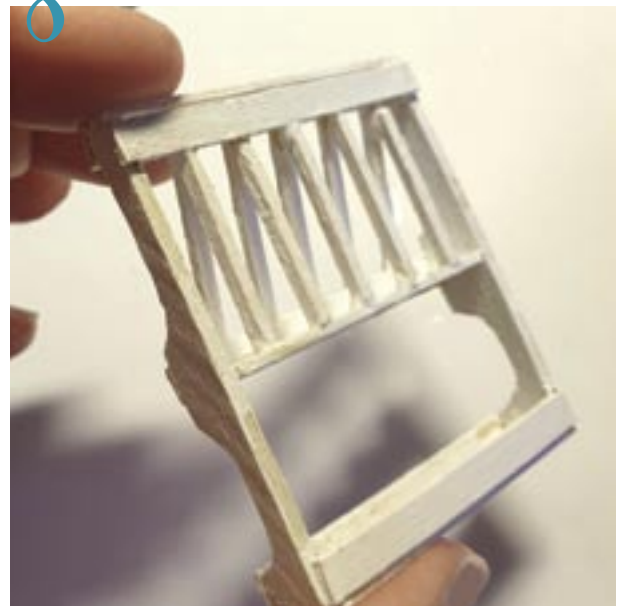
6

7

8

MEDIAKORTTI 2022

Koko: 210 x 297 mm (A4)
Laajuus: noin 44-52 sivua
Ilmestyy: 5 kertaa vuodessa
Jäsenjulkaisu, jäsenmaksu 35,-/vuodessa
Painos: 1200-1400 kpl
Painopaikka: Newprint Oy
ISSN: 224 2485

5 mainosta
vuodessa
neljän hinnalla!

Ilmoitusten hinnat 2022

1/1 pysty 210 x 297 mm (+5 mm leikkuuvarat)	240 euroa
1/2 vaaka 185 x 130 mm	130 euroa
1/4 pysty 89 x 130 mm	67 euroa
1/8 vaaka 89 x 61 mm	36 euroa

Päätoimittaja

Paula Kymäläinen
lehti@nukkekotiyhdistys.fi

Julkaisija ja kustantaja

Nukkekotiyhdistys ry
Suopellonkatu 3 B 6, 33710 Tampere
www.nukkekotiyhdistys.fi
nukkekotiyhdistys.blogspot.fi
nukkekoti@nukkekotiyhdistys.fi

Jäsenrekisteri

Riitta Andersin
jasenrekisteri@nukkekotiyhdistys.fi

Lehden taitto

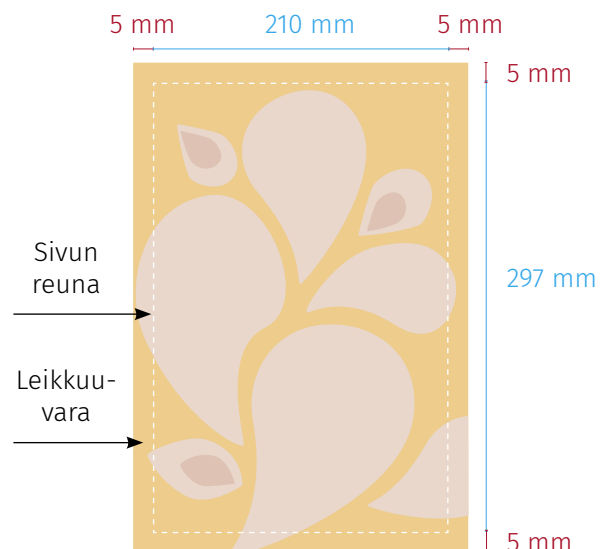
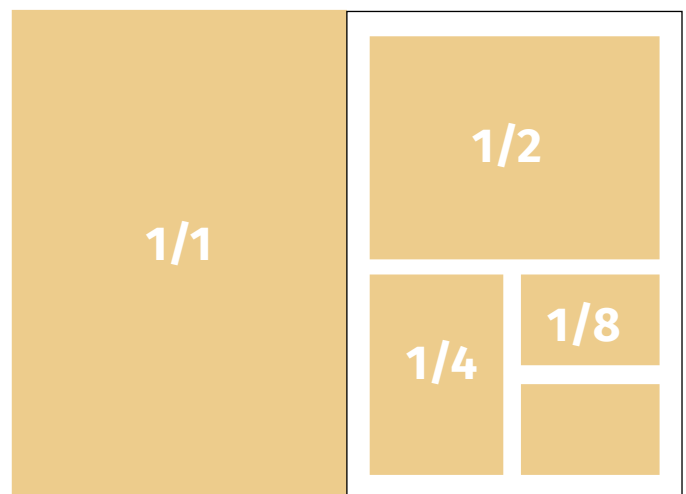
Kirjava Omena/Leea Lehelmä
leea.lehelma@gmail.com

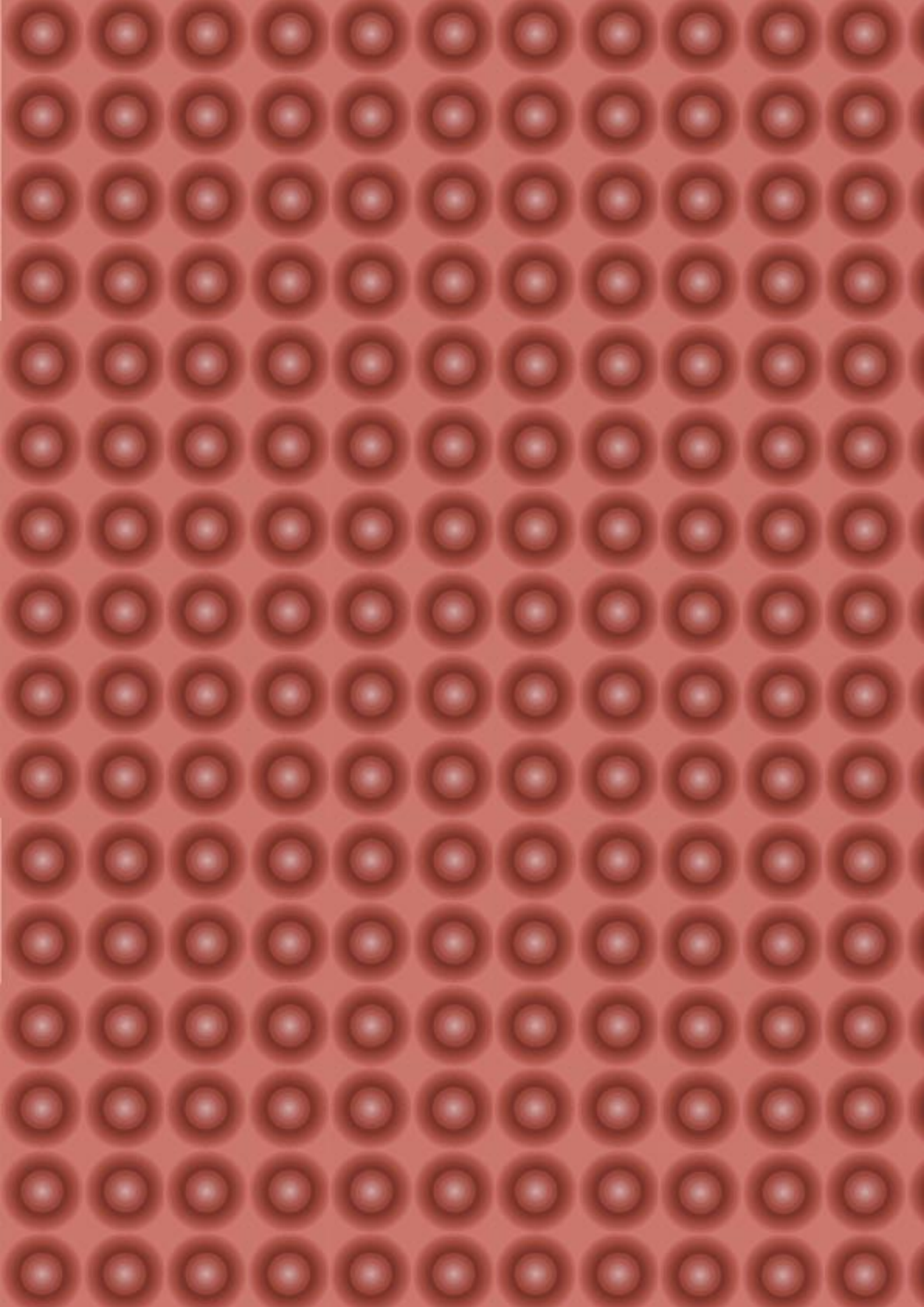
Nukkekoti-lehden taittaja voi suunnitella ilmoituksen kuva- ja tekstimateriaalin pohjalta. Ilmoitusvalmistuksesta laskutetaan erikseen.

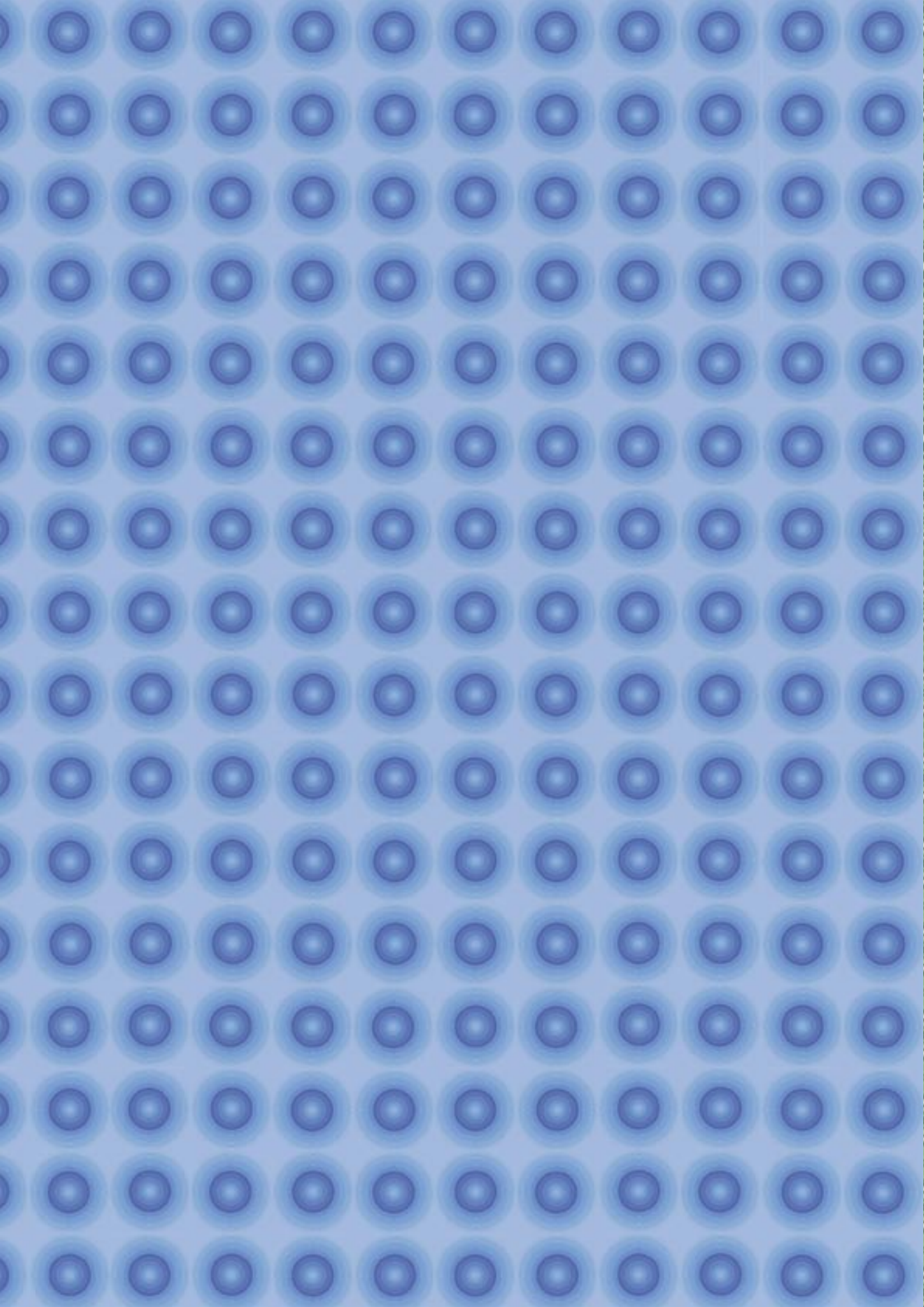
Tekniset vaatimukset

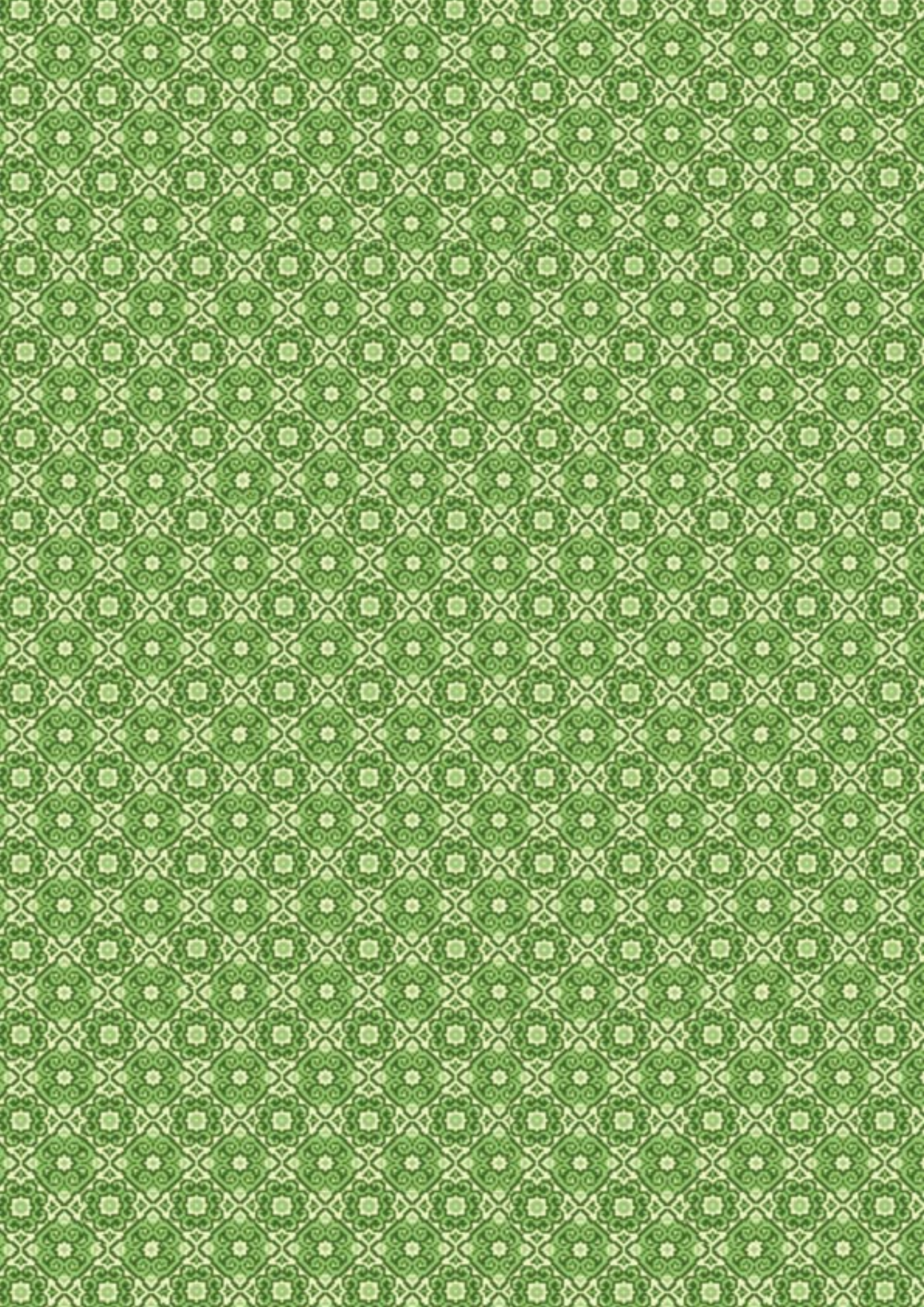
Ilmoitukset toimitetaan valmiina pdf- tai kuvatiedostoina (jpg, tiff, eps). CMYK-väritilassa. Fontit tulee konvertoida grafiikaksi. Kuvissa tulee olla riittävä resoluutio (vähintään 300 dpi, 1:1 koossa). Kokosivun ilmoituksissa, joissa kuva tai tausta ylettyy reunoihin saakka, tulee olla 5 mm leikkuuvara jokaisessa reunassa. Pienemmissä ilmoituksissa ei tarvitse olla leikkuuvaroja.

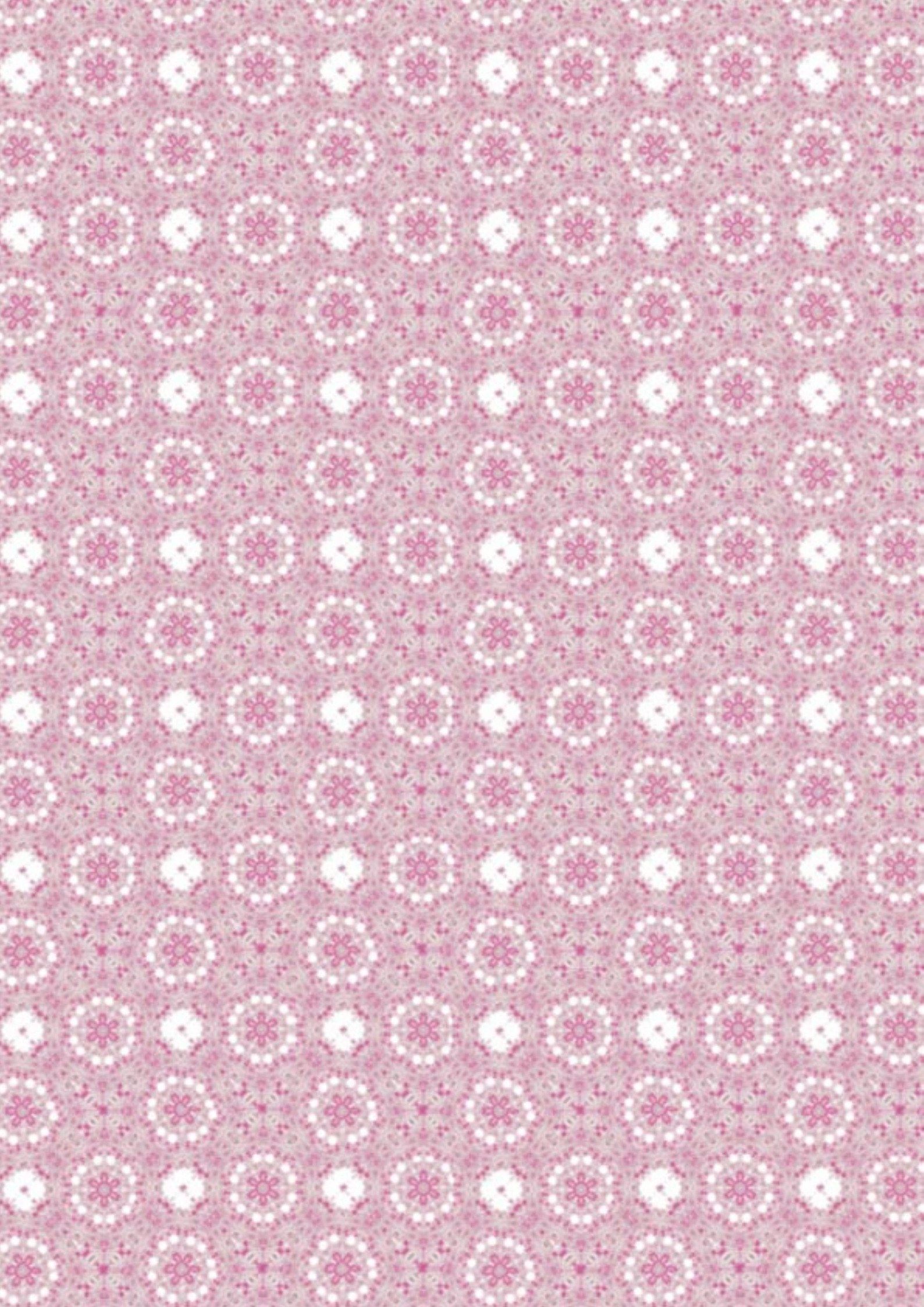
Tarvittaessa pyydä erilliset ohjeet kuvien tasovaatimuksista lehti@nukkekotiyhdistys.fi.

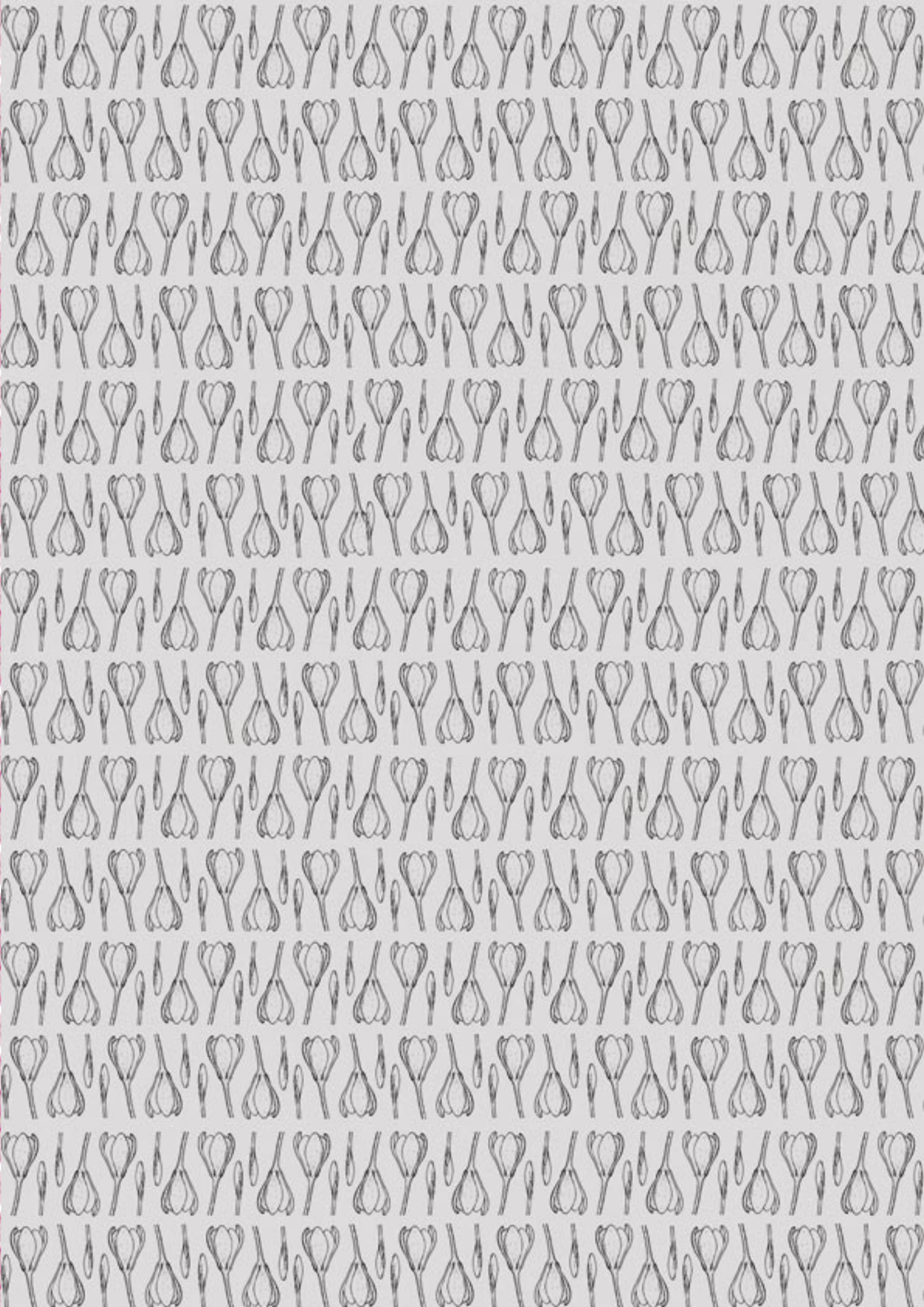

Näyttelyt ja tapahtumat 2022

23-24.4.2022 Suuri Snadi, Tampereen urheilu- ja messukeskus, Ilmailunkatu 1, Tampere, www.tampereenmessut.fi

La 7.5.2022 Nukkekoti- & Nukkemessut ja Old Toy Swap Helsinki, Koulutuskeskus Arcada, Jan-Magnus Janssonin aukio 1, Helsinki, www.nukkekotimessut.fi

13.-14.5.2022 Kensington Dollshouse Festival - Summer Showcase 2022 - Kansainvälinen nukkekotiharrastajien, miniatyyri- taiteilijoiden ja materiaalityyppien tapahtuma. Kensington Town Hall, Hornton Street, Lontoo. <https://dollshouseshowcase.com>

La 11.6.2022 MINIVAST - miniatyyrimessut Ruotsissa. Kyrkbytorget 5, Göteborg. Lisätietoja löytyy Facebookin MINIVAST-ryhmästä.

La 11.6.2022 Lahden Miniatyyri Markkinat Järjestäjänä Päijät-Hämeen Nukkekotiharrastajat ry, Asko II tapahtumatori, Askonkatu 9, Lahti. www.nukkekotimessut.fi

13.7.-21.8.2022 Nukkekotinäyttely Kapteeni Carlsson Kinnulan kirjastossa. Jaana Nykvist-Pekkarisen luoma Lars, eli Lasse, seikkailee näyttelyn ajan eri kohteissa. Näyttelyn aikana Jaana pitää myös työpajoja. Tervetuloa tutustumaan Larsin eläkepäiviin ja seuraamaan hänen tekemisiään! Näyttely on avoinna kirjaston aukioloaikoina, jotka voit tarkistaa osoitteesta <https://keski.finna.fi>. Muina aikoina avoinna sopimuksen mukaan, lisätietoja voit kysyä sähköpostitse jaanan.atelje@hotmail.com. Kinnulan kirjasto, Keskustie 27, 43900 Kinnula.

Su 31.7.2022 Wanhan ajan lelumarkkinat Mukana vanhat lelut, nuket, nukkekodit ja -tarvikkeet, nallet, postikortit, paperinuket, keräilytavarat, kiiltokuvat, sekä alan yksityiset myyjät, että ammattilaiset ja käsityöläiset. Työväentalo, Kauppakatu 17, Forssa. www.nukkekotivainola.fi

Su 6.8.2022 Nostalgiset lelumarkkinat, Tallipiha, Kuninkaankatu 4, Tampere, www.tallipiha.fi

10.-11.9.2022 Ihmeellinen pieni maailma Vanhojen lelujen keräily, nukkekodit, autoradat, pienoishunat, muovimallit jne. Espoon Otahalli, Otaranta 6, Espoo.

La 15.10.2022 Nukkekoti- & Nukkemessut ja Old Toy Swap Helsinki, koulutuskeskus Arcada, Jan-Magnus Janssonin aukio 1, Arabianranta, Helsinki, www.nukkekotimessut.fi

5.-6.11.2022 Lahden Nukkekoti- ja Nukkemessut, Kätevä-Tekevä-messujen yhteydessä, Lahden Messukeskus, Salpausselänkatu 7, Lahti, www.nukkekotimessut.fi

18.-20.11.22 Suomen Kädentaidot -messuilla pieni nukkekotiosasto Tampereen urheilu- ja messukeskus, Ilmailunkatu 2, Tampere. Järjestäjä: Tampereen Messut, www.tampereenmessut.fi

Tarkista aina järjestäjän sivuilta toteutuuko tapahtuma!
Toimitus ei vastaa mahdollisista muutoksista tai peruutuksista.

Nukkekoti 3/2022 ILMESTYY kesä-heinäkuun vaihteessa

Sen aiheena on

Puutarhaunelmia

Jos sinulla on hyvä juttuidea tai ohje aiheeseen liittyen, lähetä vinkki/aineisto meille 22.5.2022 mennessä osoitteeseen lehti@nukkekotiyhdistys.fi

Toimita kaikki aineisto
22.5.2022 mennessä
lehti@nukkekotiyhdistys.fi

MINIATYYRI MARKKINAT Lahdessa la 11.6.2022

Jo 16. Lahden Miniatyyri Markkinat pidetään la 11.6.2022 Lahdessa Asko II:ssa, Askonkatu 9 C. Tulossa taas suuri joukko nukkekoti-, nukke- ja nalletavaroiden myyjä monipuolisine valikoimineen.

Tervetuloa tekemään löytöjä!

ASKO II, Askonkatu 9 C, lähellä rautatieasemaa ja matkakeskusta
Avoinna 10-16. Liput 4 euroa (10-14, 14-16 0 e), alle 15-v. ilmaiseksi.
Järjestäjä: Päijät-Hämeen Nukkekotiharrastajat Ry
www.nukkekotiharrastajat.fi ja www.nukkekotimessut.fi
Tule myyjäksi: www.nukkekotimessut > Lahti/kesäkuu > paikkavaraukset

LEHTITIIMIN TÄRPIIT

“Maailmassa monta on ihmeellistä asiaa...” ja niin tavataa tekijää! Tällä palstalla haluamme vinkata meidän lehtitiimiläisten mielestä mielenkiintoisia some-seuratavia. Jos sinulle tulee mieleen joku erityisen mielenkiintoinen blogi, nettisivu, IG-, facebook- tai muu tili, vinkkaa siitä meille osoitteeseen lehti@nukkekotiyhdistys.fi.

Instagram:

Pepper Studios Miniatures

Teija:

Maalaisromanttiseen tyyliin sopivaa sisustusta ja kivoja ohjeita.

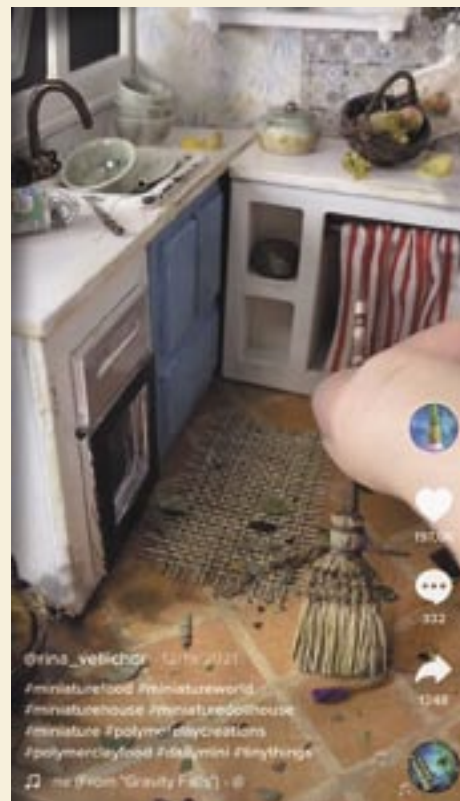

Paula:

Aivan mielettömän ihania tee-se-itse-ohjevideoita vähän joka lähtöön <3

TikTok-tili:

@rina_vellichor

Teija:

Instagram:

moominiatures

Muumi-faneille silmäkarkkia:)

Paula:

Suomalaista osaamista ja kivoja ideoita!

Instagram:

i_made_miniatures

